

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دانشکده مهندسی برق و رباتیک

پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی سیستم‌های الکترونیک دیجیتال

اجاره طیف در شبکه های رادیو شناختی به منظور افزایش امنیت ارسال اطلاعات

نگارنده: شکوفه وطن پور ازغندی

استاد راهنما

دکتر محمدرضا جوان

بهمن ۱۳۹۵

تقدیم بہ

بہ پاس تعبیر عظیم و انسانی شان از کلمہ اشار و از خودگذشتگان
بہ پاس عاطفہ سرشار و کرمای امید بخش وجودشان کہ در این سردترین روزگار ان بہترین پشتیبان است
بہ پاس قلب ہای بزرگشان کہ فریاد رس است و سرگردانی و ترس در پناہشان بہ شجاعت می کراید
و بہ پاس محبت ہای بی دریغشان کہ مرکز فروکش نمی کند

این مجموعہ را بہ پروماد عزیزم و بہ کسانی کہ

می اندیشد و از اندیشیدن حراسی ندارند

تقدیم می کنم.

تقدیر و تشکر

و نطفه خود میدانم که از جناب آقای دکتر جوان که همواره با استقبال گرمشان پاسخگوی سوالات من بودند قدر دانی نمایم. از دوست عزیزم خانم بدی علیپور که راهنماییها و تشویقهای ایشان در طی دو سال اخیر نقش بسزایی در انجام این مهم داشته و همکاران تشکر مینمایم. همچنین، از خانواده عزیزم که همیشه همراه و همکام من بودند کمال تشکر را دارم. در پایان، از تمام کسانی که مراد این مهم یاری رسانند سپاسگزارم.

تعهد نامه

اینجانب شکوفه وطن پور ازغندی دانشجوی دوره کارشناسی ارشد رشته مهندسی سیستم‌های الکترونیک دیجیتال دانشکده مهندسی برق و رباتیک دانشگاه صنعتی شاهرود نویسنده پایان نامه واگذاری طیف در شبکه های رادیو شناختی به منظور افزایش امنیت ارسال اطلاعات تحت راهنمایی دکتر محمدرضا جوان متعهد می شوم:

- تحقیقات در این پایان نامه توسط اینجانب انجام شده است و از صحت و اصالت برخوردار است.
- در استفاده از نتایج پژوهشهای محققان دیگر به مرجع مورد استفاده استناد شده است.
- مطالب مندرج در پایان نامه تاکنون توسط خود یا فرد دیگری برای دریافت هیچ نوع مدرک یا امتیازی در هیچ جا ارائه نشده است.
- کلیه حقوق معنوی این اثر متعلق به دانشگاه صنعتی شاهرود می باشد و مقالات مستخرج با نام « دانشگاه صنعتی شاهرود » و یا « Shahrood University of Technology » به چاپ خواهد رسید.
- حقوق معنوی تمام افرادی که در به دست آمدن نتایج اصلی پایان نامه تأثیرگذار بوده اند در مقالات مستخرج از پایان نامه رعایت می گردد.
- در کلیه مراحل انجام این پایان نامه ، در مواردی که از موجود زنده (یا بافتهای آنها) استفاده شده است ضوابط و اصول اخلاقی رعایت شده است.
- ❖ در کلیه مراحل انجام این پایان نامه، در مواردی که به حوزه اطلاعات شخصی افراد دسترسی یافته یا استفاده شده است اصل رازداری ، ضوابط و اصول اخلاق انسانی رعایت شده است .

تاریخ

امضای دانشجو

مالکیت نتایج و حق نشر

- ❖ کلیه حقوق معنوی این اثر و محصولات آن (مقالات مستخرج، کتاب، برنامه های رایانه ای، نرم افزار ها و تجهیزات ساخته شده است) متعلق به دانشگاه صنعتی شاهرود می باشد. این مطلب باید به نحو مقتضی در تولیدات علمی مربوطه ذکر شود.

* متن این صفحه نیز باید در ابتدای نسخه های تکثیر شده پایان نامه وجود داشته باشد .

چکیده

رادیوی شناختی یک رهیافت مؤثر به منظور بهبود کارایی استفاده از طیف است. اساس این رهیافت تقسیم طیف میان کاربران اولیه و کاربران ثانویه است. کاربران اولیه برای استفاده از طیف مورد نظر دارای مجوز بوده و اجازه دسترسی به طیف را در هر زمانی دارا هستند. کاربران ثانویه به صورت پویا و فرصت طلبانه به طیف دسترسی دارند با این شرط که موجب تداخل غیرقابل تحمل بر کاربران اولیه نگردند. در این پایان نامه اجاره طیف در یک شبکه رادیو شناختی مبتنی بر OFDMA به منظور حفظ امنیت ارسال اطلاعات شبکه اولیه مورد بررسی قرار می‌گیرد. در این شبکه کاربران ثانویه بصورت ایستگاه‌های رله رمزگشایی و ارسال عمل کرده و به شبکه اولیه در ارسال اطلاعات کمک می‌کنند. در این شبکه فرض می‌شود پهنای باند موجود به n زیر حامل تقسیم می‌شود. شبکه اولیه به صورت OFDM بوده و کاربر اولیه به صورت همزمان می‌تواند از چند زیر حامل استفاده نماید، در حالی که کاربران ثانویه فقط بر روی یک زیر حامل قابلیت ارسال اطلاعات را دارند. به علاوه در شبکه مورد نظر، چند کاربر متخصص وجود دارد که سعی در شنود اطلاعات ارسالی دارند. در شبکه مورد نظر ارسال اطلاعات به صورت فریم به فریم انجام می‌شود که در آن هر فریم شامل دو بازه زمانی است. در بازه زمانی اول ایستگاه پایه اولیه اطلاعات را ارسال کرده در حالی که کاربران ثانویه به ایستگاه پایه اولیه گوش می‌دهند. در بازه زمانی دوم کاربران ثانویه‌ای که برای کمک به ارسال اطلاعات شبکه اولیه انتخاب شده‌اند، اطلاعات دریافتی از شبکه اولیه را رمزگشایی و مجدداً رمزگذاری کرده، و اطلاعات رمز شده را به سمت کاربر اولیه ارسال می‌کند. سایر کاربران ثانویه، در صورت وجود، در بازه زمانی دوم اطلاعات خود را به ایستگاه پایه ثانویه ارسال می‌کند. برای شنودگر سناریوهای متفاوتی می‌توان در نظر گرفت مانند اینکه شنودگر در بازه زمانی اول، اطلاعات ارسالی از ایستگاه پایه اولیه را شنود کند و یا اینکه در بازه زمانی دوم اطلاعات ارسالی از کاربران ثانویه را شنود کند.

هدف مسئله تخصیص منابع پیشنهادی، انتخاب کاربران ثانویه مناسب جهت کمک به ارسال اطلاعات شبکه اولیه، تخصیص زیر حامل‌ها به کاربران ثانویه، تخصیص توان ایستگاه پایه اولیه و کاربران ثانویه به گونه‌ای است که امنیت ارسال اطلاعات شبکه اولیه تضمین شده و نرخ امن ارسال اطلاعات شبکه ثانویه بیشینه شود. جهت حل مسئله مورد نظر از روش لاگرانژ دوگان و subgradient استفاده می‌کنیم.

کلید واژه:

شبکه‌های رادیو شناختی، تخصیص منابع، ارتباطات مشارکتی، لاگرانژ دوگان، امنیت ارتباطات

فهرست مطالب

۱	فصل اول: مقدمه	۱
۲	۱-۱ مقدمه	۲
۵	۲-۱ مروری بر کارهای پیشین	۵
۱۰	۳-۱ نوآوری و اهمیت مطالعه حاضر	۱۰
۱۲	۴-۱ محتوای فصلهای بعد	۱۲
۱۳	فصل دوم: روش تحقیق	۱۳
۱۴	۱-۲ سیستمهای رادیو شناختی	۱۴
۱۷	۲-۲ معرفی سیستمهای رادیو شناختی	۱۷
۱۸	۳-۲ سامانههای اشتراک طیفی پویا	۱۸
۱۹	۱-۳-۲ اشتراک گذاری طیفی به روش ارسال زمینه ایی سیگنال ها	۱۹
۲۰	۲-۳-۲ اشتراک گذاری طیفی به روش رویهمگذاری سیگنالها	۲۰
۲۰	۴-۲ طیف رادیویی	۲۰
۲۳	۱-۴-۲ حسگری به صورت مشارکتی	۲۳
۲۴	۵-۲ معرفی رادیو شناختی به عنوان یک لایه مقاوم در برابر شنود و اخلا لگر	۲۴
۲۶	۶-۲ امنیت	۲۶
۲۹	۷-۲ اجاره طیف	۲۹
۳۰	۸-۲ ارتباط مشارکتی	۳۰
۳۱	۱-۸-۲ رفتار گره در شبکه	۳۱

۳۱ انواع رله	۲-۸-۲
۳۵ فصل سوم: مروری بر منابع مطالعاتی و تحقیقات انجام شده	۳
۳۶ پیشگفتار	۱-۳
۳۹ مفهوم نرخ امن	۲-۳
۴۰ تکنیک های دستیابی به نرخ امن غیر صفر	۱-۲-۳
۴۱ سیستم های چند زیرحاملی	۲-۲-۳
۴۲ تخصیص منابع	۳-۳
۴۵ تخصیص منابع در شبکه های شناختی مبتنی بر رله یکطرفه	۱-۳-۳
۴۶ تخصیص امن منابع در شبکه های شناختی مبتنی بر رله یک طرفه	۲-۳-۳
۴۸ پیشنهاد کردن مجموع نرخ امن در شبکه های شناختی مبتنی بر رله یکطرفه	۳-۳-۳
۴۹ رله و کاربرد آن در ارسال امن	۴-۳
۴۹ کانال رله بدون حافظه گسسته	۱-۴-۳
۵۰ کانال رله یکطرفه کدبرداری و ارسال	۲-۴-۳
۵۲ جدول ۱-۳ نمادگذاری	
۵۳ فصل چهارم: اهداف و آوری	۴
۵۴ سیستم مدل و بیان مسئله	۱-۴
۵۴ مدل سیستم	۱-۱-۴
۵۵ ظرفیت کانال	۲-۱-۴
۵۶ بیان مسئله	۳-۱-۴

۴-۲ تحلیل مسئله ۵۹

۴-۲-۱ محاسبه متغیر توان ارسالی ۶۱

۵ فصل نهم: شبیه‌گیری در شبکه ۶۷

۵-۱ نتایج شبیه سازی ۶۸

۵-۲ نتیجه گیری ۷۰

۵-۳ پیشنهادات ۷۰

۶ پیوست : واژگان ۷۲

فهرست شکل‌ها

- شکل ۴-۱ مدل سیستم ۶۵
- شکل ۲-۴ الگوریتم برنامه ۶۵
- شکل ۵-۱ نرخ ثانویه روی توان ارسالی ثانویه متفاوت ۶۷
- شکل ۲-۵ نرخ ثانویه روی نرخ اولیه مختلف ۶۸
- شکل ۳-۵ نرخ ثانویه روی زیر حامل‌های مختلف ۶۸
- شکل ۴-۵ نرخ ثانویه روی استراق سمع کننده مختلف ۶۹

فصل اول: مقدمه

انتقال اطلاعات بدون رابط سیم و به وسیله امواج الکترومغناطیسی ارتباط بی سیم^۱ یا مخابرات بی سیم نامیده می شود. قدیمی ترین ارتباط بی سیم به دوران ماقبل دنیای مدرن باز می گردد که از دود، آتش، پرچم، و غیره برای انتقال پیام در فواصل دور استفاده می شود [1]. مخابرات بی سیم در سال ۱۸۹۷ با اختراع تلگراف بی سیم توسط گولیلمو مارکنی^۲ ابداع شد [2] که موفق به ارسال تلگراف بی سیم برای حرف S در فاصله حدود سه کیلومتری شده بود [3]. بر خلاف مخابرات با سیم که هر جفت فرستنده^۳ و گیرنده^۴ به وسیله رابط های مجزا و ایزوله از هم، به هم متصل می شوند، در مخابرات بی سیم کاربران در فضای آزاد مخابره کرده و تداخل^۵ زیادی بین آنها وجود دارد [2]. سیستم مخابرات بی سیم مورد استفاده در یک منطقه جغرافیایی باید به گونه ای باشد که از لحاظ مخابراتی تمام منطقه را تحت پوشش قرار دهد و از دید امواج رادیویی هیچ نقطه کوری باقی نماند. همچنین، اختصاص فرکانس های کاری مورد استفاده باید به صورتی باشد که تداخل فرکانسی در سیستم ایجاد نشود. بنابراین پیاده سازی سیستم مخابراتی در یک منطقه جغرافیایی، منطقه مربوطه را به مناطق کوچک تری به نام سلول^۶ تقسیم بندی می کنند و فرستنده را در سلول قرار می دهند .

در این صورت، در شبکه های سلولی^۷ سرویس دهی تنها در منطقه ای که سلول بندی شده است ممکن می شود و ارسال اطلاعات در هر سلول تنها از طریق ایستگاه پایه^۸ امکان پذیر می گردد. در شبکه های سلولی، هرگونه ارتباطات بین کاربرهای شبکه از طریق ایستگاه پایه انجام می شود و دو کاربر نمی توانند به صورت مستقیم با یکدیگر ارتباط برقرار کنند. شبکه های سلولی دو مزیت عمده

^۱ Wireless Communication

^۲ Guglielmo Marconi

^۳ Transmitter

^۴ Receiver

^۵ Interference

^۶ Cell

^۷ Cellular Networks

^۸ Base Station

دارند. اولین مزیت آن‌ها استفاده مجدد از فرکانس حامل^۱ با رعایت فاصله جغرافیایی و دیگری شکافتن سلول‌ها است. شکافتن سلول‌ها به این معنی است که در طرح اولیه شبکه سلولی، سلول را بزرگ انتخاب می‌کنند و در صورت افزایش تعداد کاربران، سلول را می‌توان به سلول‌های کوچکتری تقسیم کرد و اصطلاحاً سلول را شکافت و با گذاشتن ایستگاه‌های پایه اضافه، تعداد کاربران بیشتری را سرویس‌دهی کرد. تاریخ کامل مخابرات بی‌سیم به چندین دوره اصلی تقسیم می‌گردد. دوره قبل از همگانی شدن سیستم‌های مخابراتی بی‌سیم از سال ۱۹۵۰ شروع و تا سال ۱۹۶۰ ادامه یافت. در این دوره، از مخابرات بی‌سیم جهت کاربردهای پلیسی، نظامی و هواپیمایی استفاده می‌شد و تجهیزات ارسال و دریافت، حجیم و گران قیمت بود.

نسل اول^۲ شبکه‌های مخابراتی بی‌سیم در سال‌های ۱۹۷۰ تا ۱۹۸۰ بر پایه فناوری آنالوگ^۳ و استفاده از مفهوم سلولی پدید آمد. استفاده از مخابرات بی‌سیم سلولی موجب افزایش ظرفیت^۴ سیستم، کاهش هزینه، بهبود کیفیت سرویس^۵ و کاهش توان مورد نیاز گردید. با افزایش بیش از حد تقاضا، سیستم‌های آنالوگ نسل اول قادر به تامین ظرفیت مورد نیاز برخی از مناطق شهری نبودند. به‌علاوه سیستم‌های دیجیتال^۶، نرخ بیت^۷ و سرعت بالاتری دارند و حجم اطلاعاتی بیشتری را می‌توان در کانال‌های آن مبادله کرد. شبکه‌های مخابراتی نسل دوم^۸ در سال‌های ۱۹۸۰-۱۹۹۰ و با استفاده از فناوری دیجیتال تحقق یافت و در سال ۱۹۹۲ در اروپا به بهره‌برداری تجاری رسید. در این سیستم، موبایل‌ها از فرکانس‌های ۸۹۰ تا ۹۱۵ مگاهرتز و ایستگاه پایه‌ها از فرکانس‌های ۹۳۵ تا ۹۶۰ مگاهرتز

^۱ Carrier Frequency

^۲ 1G

^۳ Analoge

^۴ Capacity

^۵ Quality Of Service (QOS)

^۶ Digital

^۷ Bit Rate

^۸ 2G

برای ارسال سیگنال استفاده می‌کنند. همچنین، پهنای باند^۱ هر کانال^۲ رادیویی ۲۰۰ کیلوهرتز است که توسط هشت کاربر استفاده می‌شود.

همزمان با راه‌اندازی موفقیت‌آمیز شبکه‌های مخابراتی بی‌سیم نسل دوم در دهه ۱۹۹۰ میلادی، تحقیقات پیرامون شبکه‌های نسل سوم^۳ آغاز و این شبکه‌ها از سال ۲۰۰۰ به بهره‌برداری تجاری رسیدند. سیستم‌های نسل سوم، سیستم‌های مخابرات فردی^۴ نامیده می‌شوند. سیستم‌های مخابرات فردی سیستمی است که با استفاده از آن هر کاربر می‌تواند در هر زمان و هر مکان، با هر شخص دیگر به کمک یک مخابرات فردی واحد تبادل اطلاعات نماید. از مزایای عمده شبکه‌های مخابراتی نسل سوم بر شبکه‌های نسل دوم نرخ بیت بالاتر، پشتیبانی همزمان صدا و تصویر با توجه به نرخ بیت بالا، قابلیت انعطاف‌پذیری بیشتر، سرویس‌های دسترسی چندگانه همزمان برای یک کاربر و غیره است. دهه ۲۰۱۰ میلادی دهه ظهور و رشد شبکه‌های مخابراتی بی‌سیم نسل چهارم^۵ است. استفاده از چندین آنتن^۶ در ابزارهای بی‌سیم و ایستگاه پایه و همچنین استفاده از پردازش‌های مناسب، موجب بهبود سرعت انتقال داده در این شبکه‌ها گردیده است. علاوه بر این با کاستن تعداد المان‌های شبکه، معماری شبکه در این فناوری‌ها ساده‌تر شده است.

آمارهای به دست آمده در طول چند سال اول دهه ۲۰۱۰ و پیش‌بینی‌های موجود برای سال‌های بعد از آن نشان‌دهنده دوبرابر شدن رشد تقاضا در بخش ترافیک داده^۷ در هر سال است. به این ترتیب پیش‌بینی می‌شود که تقاضا برای شبکه‌های داده در سال ۲۰۲۰ به ۱۰۰۰ برابر مقدار آن در سال ۲۰۱۰ برسد. همچنین با افزایش تعداد کاربران متحرک تنوع سرویس‌ها و تقاضای کاربران برای

^۱ Bandwith

^۲ Channel

^۳ 3G

^۴ Personal Communication Systems

^۵ 4G

^۶ Multiple Antenna

^۷ Data Traffic

بهبود پارامترهای مختلف کیفیت سرویس مانند نرخ داده^۱، تاخیر^۲ و پوشش^۳ پیش‌بینی می‌شود که علیرغم سرویس‌های متمایز شبکه‌های نسل چهارم، این شبکه‌ها در دهه آینده قابلیت پاسخگویی به این نیازهای روزافزون کاربران را نداشته باشند. بنابراین، این عوامل موجب شده است که محققان در اندیشه تکامل شبکه‌های نسل چهارم به سمت شبکه‌های فراتر از نسل چهارم که اصطلاحاً شبکه‌های نسل پنجم^۴ نامیده می‌شوند، باشند. هدف اصلی تمامی تحقیقات پیرامون فناوری‌های این نسل، ارتباط نامحدود اشیا با یکدیگر با ظرفیت ارتباطی نامحدود و کیفیت سرویس بالا است.

یک سری ملزومات برای شبکه‌های نسل پنجم تعریف شده است که برخی از آن‌ها عبارت‌اند از: کاهش قابل ملاحظه در تاخیر، افزایش قابلیت اطمینان^۵ و دردسترس بودن شبکه، افزایش کارایی طیف^۶ فرکانسی، پوشش وسیع‌تر و امنیت^۷ بیشتر جهت برآورده‌سازی این الزامات، فناوری‌های زیادی برای بهره‌گیری در شبکه‌های نسل پنجم در حال توسعه هستند که یا شکل تکامل یافته‌ای از فناوری‌های مورد استفاده در نسل‌های قبلی هستند و یا فناوری‌های جدیدی هستند که در نسل‌های قبلی مورد استفاده نبوده‌اند.

۲-۱ مروری بر کارهای پیشین

رشد روزافزون کاربران شبکه مخابراتی و نیاز رو به رشد کاربران به سرویس‌های بی‌سیم در دهه اخیر باعث ناکارآمدی تخصیص ثابت طیف فرکانسی شده است. بررسی‌های انجام شده در بهره‌وری طیفی نشان داده است که اغلب فرکانس‌های تخصیص داده شده، کم مصرف و یا بدون

^۱ Data Rate

^۲ Delay

^۳ Coverage

^۴ 5G

^۵ Reliability

^۶ Spectrum

^۷ Security

مصرف هستند. این امر منجر به شکل‌گیری شبکه‌های رادیو شناختی شد که در آن کاربران ثانویه^۱ (کاربران بدون مجوز^۲) مجاز به استفاده از طیف کاربران اولیه^۳ (کاربران مجوزدار^۴) هستند به شرطی که سطح معینی از کیفیت سرویس برای کاربران اولیه تضمین شود. بدین ترتیب با معرفی شبکه رادیو شناختی و اشتراک طیف، راه حلی برای مشکل کمبود طیف پیشنهاد شد. رادیوی شناختی^۵ ایده‌ای امیدبخش برای غلبه بر مشکل کمیابی طیف است که مخابرات بی‌سیم امروزه با آن روبرو است. در این روش، با ایجاد امکان دستیابی فرصت طلبانه برای کاربران شناختی، که همچنین کاربران ثانویه نامیده می‌شوند، به طیفی که به صورت اصلی به شبکه اولیه اختصاص یافته است، کارایی طیفی بسیار بالاتری برای ارتباطات بی‌سیم فراهم می‌گردد [4]. کاربران مجوزدار می‌توانند از طیف اختصاص داده شده به آن‌ها استفاده کنند و کاربران دیگر حق استفاده از آن را ندارند حتی اگر کاربران مجوز دار از آن طیف استفاده نکنند.

طیف رادیویی یکی از منابع طبیعی با ارزش است که سیاست‌های تخصیص طیف به صورت ثابت و افزایش خدمات بی‌سیم در سال‌های اخیر، مسأله دستیابی به آن در بسیاری از باندها را تبدیل به موضوع بسیار پرمعنی‌تری از کمیابی فیزیکی طیف کرده است. گزارش‌های کمیته ارتباطات فدرال^۶ شاهدهی بر این ادعا است و نشان می‌دهند که کمیابی طیف نتیجه استفاده از طیف نبوده بلکه این امر ناشی از تخصیص فرکانس ایستا است و از این‌رو بررسی روشی برای استفاده هرچه بهتر از منابع طیفی ضروری به نظر می‌رسد [8]–[5], [3]–[1].

ما در این مهم از اجاره طیف استفاده کردیم. اجاره طیف^۷ یعنی شبکه اولیه بخشی از منابع

^۱ Secondary User (SU)

^۲ Unlicensed User

^۳ Primary user (PU)

^۴ Licensed user

^۵ Cognitive Radio (CR)

^۶ Federal Communications Commission (FCC)

^۷ Spectrum Leasing (SL)

خود را در اختیار شبکه ثانویه قرار دهد مشروط بر اینکه شبکه ثانویه به شبکه اولیه کمک کند تا کیفیت سرویس شبکه اولیه بهبود یابد. مسئله تئوری توقف بهینه^۱ به این صورت است که کاربرهای اولیه تمام کاربرهای ثانویه را جستجو کرده و بهترین را به عنوان رله انتخاب می کند [2]. حال طیف را با زمان بندی کاربر ثانویه در شبکه رادیو شناختی اجاره می دهیم. بر این اساس در دو مسیر رله های متوالی و پروتکل رمزگشایی و ارسال^۲ هر کاربر ثانویه در طیف، مجاز به همکاری در ارسال برای شبکه اولیه است و برای اینکه اجاره طیف جبران شود هر کاربر ثانویه اطلاعات خودش را هم ارسال می کند [3].

تخصیص منابع یکی از فاکتورهای اصلی در طراحی شبکه های مخابراتی بی سیم است که علاوه بر کنترل تداخل کاربران و افزایش ظرفیت شبکه، کیفیت سرویس درخواستی کاربران را نیز فراهم می کند. منابع شبکه های مخابراتی بی سیم شامل توان ارسالی توسط کاربران، نرخ ارسال داده، فرکانس های کاری، شکل بی سیم در فرستنده های چندآنتنی و کدهای ارسالی است که در بین آنها توان ارسالی و طیف فرکانسی مهم ترین پارامترهای تخصیص منابع جهت کنترل کاربران و افزایش ظرفیت شبکه محسوب می شوند [9].

از لحاظ در دسترس بودن اطلاعات ضرایب کانال ها، نرخ و توان های ارسالی در شبکه های مخابراتی بی سیم، دو حالت کلی وجود دارد. در حالت اول، فرض می شود اطلاعات لحظه ای شبکه نظیر ضرایب لحظه ای کانال در دسترس هستند و استراتژی ارسال یعنی نرخ های داده و توان های ارسالی جهت بهینه سازی عملکرد کیفیت سرویس به صورت متغیر با زمان تخصیص داده می شوند که به آن تخصیص منابع می گویند. قیود این مسئله بهینه سازی شامل انواع محدودیت های کار با سیستم نظیر پیشینه توان ارسالی کاربران، کیفیت سرویس دهی درخواستی آنها پیشینه نرخ ارسال است. حالت

Stopping Theory^۱ Optimal

^۲ Decode-and-Forward (DF)

دوم زمانی است که اطلاعات مورد نیاز نظیر اطلاعات لحظه‌ای کانال در دسترس نباشد. این امر به این دلیل است که در شبکه‌های مخابراتی بی‌سیم، همواره برقرار کردن لینک فیدبکی با ظرفیت مناسب جهت فراهم کردن اطلاعات کانال در فرستنده امکان‌پذیر نیست. این امر معمولاً در شبکه‌های حسگر بی‌سیم و برخی دیگر از شبکه‌های ادهاک^۱ خاص اتفاق می‌افتد که در آن کانال فیدبک با ظرفیت بالا در دسترس نیست. در این حالت، استراتژی ارسال با نرخ یا توان ارسالی ثابت استفاده می‌شود و عملکرد ارتباطی شبکه بر مبنای احتمال قطع اندازه‌گیری می‌گردد.

به دلیل ماهیت پخش‌ی شبکه‌های مخابراتی بی‌سیم، تمام کاربران موجود در ناحیه تحت پوشش شبکه قادر به کشف سیگنال ارسالی توسط فرستنده‌ها هستند. بنابراین، برقراری امنیت در حضور شنودگر یکی از مسائل چالش برانگیز در شبکه‌های مخابراتی بی‌سیم است. هدف اصلی برقراری ارتباطات امن در شبکه‌های مخابراتی بی‌سیم این است که گیرنده‌های قانونی شبکه بتوانند با موفقیت پیام ارسالی توسط فرستنده‌ها را دریافت کنند و شنودگرها قادر به کشف این پیام‌ها نباشند.

برقراری امنیت در لایه‌هایی بالایی شبکه با استفاده از روش‌های رمزنگاری انجام می‌شود که مقیاس بزرگ، دینامیک و نامتمرکز شبکه‌های مخابراتی بی‌سیم چالش‌های بسیاری را بر این روش‌ها تحمیل کرده است [10]. یکی از ایده‌های نویدبخش جهت افزایش امنیت ارسال اطلاعات در مقابل حمله شنودگر، به کارگیری مشخصات لایه فیزیکی کانال بی‌سیم است که امنیت لایه فیزیکی نامیده می‌شود [2]. اخیراً مسئله برقراری امنیت لایه فیزیکی با استفاده از تئوری اطلاعات توجه زیادی را به خود جلب کرده است. مفهوم تئوری اطلاعات امنیت، اولین بار توسط شانون [3] معرفی شده است که در آن با به کارگیری سیاست‌هایی، امنیت پیام محرمانه حفظ می‌گردد. سپس wyner کانال استراق سمع کننده را معرفی نموده [11] و نشان داده است زمانی که کانال شنودگر بدتر از کانال بین فرستنده و گیرنده باشد، فرستنده و گیرنده می‌توانند به خوبی پیام محرمانه را مبادله کنند و شنودگر

^۱ AD HOC

قادر به رمزگشایی کردن هیچ اطلاعاتی نخواهد بود. هدف اصلی این مقاله بیشینه سازی نرخ امنیتی است. در [12]، نویسندگان ظرفیت امن کانال استراق سمع کننده گوسی را مطالعه نموده و اختلاف بین ظرفیت شانون کانال بین فرستنده و گیرنده و ظرفیت امن کانال گوسی نامیده‌اند. همچنین، csiszar و kornar کانال استراق سمع کننده را به کانال پخشی کلی تعمیم داده و نشان داده‌اند زمانی که ظرفیت کانال بین فرستنده و شنودگر از ظرفیت کانال بین فرستنده و گیرنده کمتر باشد ارتباط امن محقق می‌گردد [13]. بنابراین به دلیل افزایش تقاضای انتقال داده‌ها به صورت امن، این موضوع توجه فراوانی را به خود جلب کرده است و موجب تعریفی جدیدی از نرخ با عنوان نرخ امن شده است. از دیدگاه لایه فیزیکی مفهوم نرخ امن با یک مدل کانال به نام کانال استراق سمع در پیشنهاد شد. نرخ امن به صورت تفاضل نرخ بین فرستنده و گیرنده (کانال اصلی) و نرخ قابل وصول بین فرستنده و شنود است. بنابراین، برقراری امنیت لایه فیزیکی یکی از مسائل اساسی در شبکه‌های مخابراتی بی‌سیم است و به‌همین منظور در این پایان‌نامه مسئله امنیت لایه فیزیکی شبکه در حضور شنودگر را بررسی می‌کنیم.

لازم به ذکر است که اگر نرخ بین فرستنده و شنود بیش از نرخ کانال اصلی باشد نرخ امن برابر با صفر است. در واقع شرایط کانال، مانع رویکردهای ابتدایی امنیت لایه فیزیکی در سیستم‌های تک‌آنتنی می‌شود. به طور کلی برای دستیابی به یک نرخ امن غیرصفر، استفاده از سیستم‌های چندآنتن الزامی است. اما به دلیل محدودیت اندازه و توان مصرفی گره‌های موجود در شبکه، پیاده‌سازی چندآنتن همیشه امکان‌پذیر نمی‌باشد. مخابرات مشارکتی یک راه موثر و جایگزین است که مزایای استفاده از سیستم‌های چند آنتن را برای گره‌های تک آنتنی فراهم می‌کند. در این راستا نقش جدیدی از رله در برای ایجاد یک ارتباط امن از منبع به مقصد معرفی شده است. ارتباطات مشارکتی به کمک رله که در آن رله سیگنال دریافتی از فرستنده را به گیرنده هدایت می‌کند، قابلیت اطمینان کانال فرستنده تا گیرنده را بهبود می‌بخشد و به دلیل قابلیتش در افزایش ظرفیت و کاهش توان مصرفی توجه زیادی را به خود جلب کرده است [14]. دو نوع متداول از رله‌ها، رله‌های رمزگشایی و

ارسال و تقویت ارسال نام دارند. در رله رمزگشایی و ارسال، رله سیگنال دریافتی از فرستنده را پس از رمزگشایی کردن، مجدداً کدگذاری نموده و به گیرنده ارسال می‌کند که ما در این پایان نامه از این رله استفاده کردیم. در رله تقویت و ارسال، رله پس از دریافت سیگنال از فرستنده، آن را تقویت کرده و به گیرنده ارسال می‌کند.

۳-۱ نوآوری و اهمیت مطالعه حاضر

در سناریوی استفاده فرصت طلبانه^۱ از طیف، تداخل ایجاد شده توسط کاربران ثانویه در کاربران اولیه باید زیر حد آستانه^۲ نگه داشته شود، در حالی که برای تضمین کیفیت سرویس^۳ در شبکه ثانویه تلاش می‌گردد. به طور کلی، برای کاربران شناختی و کاربران اولیه مشکل است که در یک ناحیه جغرافیایی، زمان و باند فرکانسی یکسان کار کنند. از این رو، تضمین کیفیت مطلوب در هر دو شبکه اولیه و ثانویه همواره از جمله چالش‌های موجود در پیاده سازی عملی شبکه‌های رادیویی شناختی بوده است. اما این امر می‌تواند با به کارگیری برخی روش‌ها از قبیل ارتباطات مشارکتی و ارسال‌های جهتی به نحو مطلوبی تحقق بخشیده شود. هدف از انجام تحقیق پیش‌رو، ارائه روش‌هایی است که علاوه بر تضمین کیفیت سرویس در شبکه اولیه که برای استفاده از طیف مجاز است، شرایطی را فراهم کند که کاربران ثانویه نیز به کیفیت مطلوب دست‌یافته و همزیستی میان دو شبکه خللی در ارتباطات موجود در هیچ یک از شبکه اولیه ایجاد نکند.

تخصیص مناسب منابع برای دستیابی به حداکثر مجموع نرخ امن به عنوان یک موضوع مهم در شبکه‌های رادیو شناختی مطرح است. برای حل این مسئله با سه چالش روبرو هستیم. یکی تعریف جدیدی از نرخ به عنوان نرخ امن که به شکل تفاضل نرخ دو کانال اصلی و شنود است و دیگری استفاده از رله برای دستیابی به نرخ امن غیر صفر که منجر به پیچیده شدن مسئله و حل آن می‌گردد.

^۱ Opportunistic

^۲ Threshold

^۳ Quality of Service (QoS)

از تحقیقاتی که در این زمینه با استفاده از رله یک طرفه در شبکه‌های غیرشناختی انجام شده می‌توان به اشاره کرد. چالش سوم، اضافه شدن محدودیت‌های تداخل برای کاربران اولیه در شبکه‌های شناختی است که موجب سخت تر شدن حل مسئله می‌گردد که بدون در نظر گرفتن موضوع امنیت و نرخ امن به حل این دسته از مسائل پرداخته شده است.

همان طور که بیان شد اکثر کارهای انجام شده در شبکه‌های رادیو شناختی بر تخصیص منابع بدون متمرکز در نظر گرفتن امنیت و یا دستیابی به نرخ امن با استفاده از روش سیستم‌های چندآنتنی است. در زمینه بررسی مجموع نرخ ارسال امن و تخصیص منابع در شبکه رادیو شناختی مبتنی بر رله یک طرفه کدبرداری و ارسال انجام شده است. بنابراین ما در این پایان نامه با پیشنهاد یک شبکه شناختی با بهینه سازی لاگرانژ و بررسی نرخ امن در این شبکه با استفاده از رله یک طرفه کدبرداری و ارسال، به تخصیص توان و زیرحامل و انتخاب رله در این شبکه می‌پردازیم و نشان می‌دهیم برای رسیدن به نرخ امن غیر صفر استفاده از رله در شبکه‌های شناختی از اهمیت بیشتری نسبت به شبکه‌های غیرشناختی برخوردار است. برای بهبود عملکرد سیستم و تکمیل انتقال اطلاعات دو کاربر، می‌توان از رله دو طرفه استفاده کرد. در واقع با در نظر گرفتن رله‌های دو طرفه و امکان برقرار شدن ارتباط فرسو و فراسو به طور همزمان می‌توان عملکرد سیستم را بهبود بخشید. در مقایسه با کانال رله یک طرفه که پیام یکی از دو گره‌های منبع را به دیگری ارسال می‌کند، در کانال رله دو طرفه، دو فرستنده از طریق یک رله تبادل اطلاعات می‌کنند؛ بنابراین کارایی طیفی برای تبادل اطلاعات بین دو گره منبع با اجازه دادن به رله برای دریافت و یا ارسال به دو گره منبع در یک زمان، بهبود می‌یابد.

در زمینه تخصیص منابع در شبکه‌های شناختی با رله دو طرفه در و از تحقیقات انجام شده با استفاده از رله کدبرداری و ارسال می‌توان به اشاره که تنها به تخصیص توان با بیشینه کردن نرخ با رله کدبرداری و ارسال پرداخته شده است. همچنین در زمینه تخصیص منابع با نرخ امن با استفاده از رله دو طرفه تحقیقات بسیار محدودی انجام شده است و بیشتر کارهایی که در این زمینه انجام شده

از رله با استراتژی AF و یا از رله دوطرفه با استفاده از سه بازه زمانی استفاده شده است. بنابراین تاکنون کاری در زمینه نرخ امن با استفاده از رله دوطرفه با دو بازه زمانی در شبکه‌های رادیو شناختی با بهینه سازی لاگرانژ انجام نشده است. از این رو، ما در این پایان نامه با پیشنهاد یک شبکه شناختی مبتنی بر رله دو طرفه کدبرداری و ارسال با دو بازه زمانی، به تخصیص منابع برای دستیابی به بیشینه نرخ امن در این شبکه می‌پردازیم.

۴-۱ محتوای فصل‌های بعد

در فصل دوم، شبکه رادیو شناختی به عنوان راه حلی برای رفع مشکل کمبود طیف و افزایش بهره‌وری فرکانسی در شبکه‌های بی سیم معرفی می‌شود. ویژگی‌ها و ساختار کلی این شبکه و مدل‌های مختلف آن بیان می‌شود. سپس به مفهوم نرخ امن و روش‌های موجود برای دستیابی به آن پرداخته می‌شود. همچنین چالش‌های موجود در تخصیص منابع شبکه‌های رادیو شناختی بیان و بررسی می‌شود. در فصل سوم، به بررسی شبکه رله‌های یک طرفه و ظرفیت امن در این شبکه‌ها پرداخته می‌شود و سپس منابع مطالعاتی استفاده شده در این تحقیق و سابقه تحقیقات انجام شده در زمینه تخصیص منابع در شبکه‌های شناختی و نرخ امن مبتنی بر رله بررسی می‌شود. در فصل چهارم مسئله تخصیص منابع برای دستیابی به نرخ امن و حل آن در شبکه رادیو شناختی مبتنی بر رله یک طرفه کدبرداری و ارسال مطرح می‌شود. در ادامه این فصل، تأثیر عوامل مختلف بر روی مجموع نرخ امن با ارائه نمودارهای شبیه‌سازی بررسی می‌شود. سپس در فصل پنجم مسئله تخصیص منابع برای دستیابی به نرخ امن و حل آن در شبکه رادیو شناختی مبتنی بر رله دو طرفه کدبرداری و ارسال با دو بازه زمانی مطرح می‌شود و بهبود نرخ شبکه با استفاده از رله دو طرفه نسبت به رله یک طرفه و تأثیر پارامترهای مختلف سیستم با ارائه نمودارهای شبیه‌سازی بررسی می‌شود. در آخر جمع بندی و نتیجه‌گیری این پایان نامه و همچنین ارائه پیشنهادات و کارهای آتی در فصل ششم ارائه می‌شود.

فصل دوم: روش تحقیق

۵-۱ سیستم‌های رادیو شناختی

امروزه شبکه‌های رادیویی، روشی مفید جهت استفاده بهینه از منابع طیف فرکانسی دارای مجوز به شمار می‌آید. یکی از روش‌های موثر جهت سنجش طیف فرکانسی، شبکه رادیو شناختی و بکارگیری چند شبکه ثانویه به صورت مشارکتی می‌باشد. این روش در محیط‌های طبیعی با اثر محوشدگی شدید کانال، احتمال تشخیص نادرست و وقوع تداخل بر روی شبکه اولیه را کاهش می‌دهد. رادیو شناختی تکنولوژی است که دسترسی به طیف را پشتیبانی می‌کند و سیاست آن در بیشتر کشورها بر مبنای نظارت طیف می‌باشد. بنابراین رادیو شناختی به عنوان بهترین تکنولوژی امید بخش برای ارتباطات بی‌سیم آینده می‌باشد. در شبکه رادیو شناختی یک طیف برای شبکه اولیه وجود دارد که شبکه ثانویه می‌تواند به صورت توافقی با اجازه شبکه اولیه از طیف استفاده کند. این اجازه اولیه به روش‌های مختلف وجود دارد به طور مثال تا زمانی که تداخل بر روی اولیه اثر نگذارد ثانویه می‌تواند از طیف استفاده کند. شبکه‌های بی‌سیم و رادیو شناختی در ارتباطات متنوع شامل تئوری ارتباطات، شبکه مصنوعی، پردازش سیگنال، تئوری بازی، طراحی اتصال سخت افزار و نرم افزار و طراحی فرکانس رادیویی با هم همکاری دارند [15]. تقریباً تمام بخش‌های قابل استفاده طیف فرکانسی به کاربردهای خاص اختصاص یافته و در ظاهر با نوعی کمیابی پهنای باند مواجه هستیم؛ درحالی که اگر طیف فرکانسی مورد استفاده را مرور کنیم، متوجه می‌شویم که برخی از قسمت‌های طیف در اغلب اوقات تقریباً بدون استفاده هستند و یا بعضی اوقات و در مکان‌های خاص استفاده می‌شوند که در این شرایط استفاده فرصت طلبانه از باندهای فرکانسی خالی ضروری به نظر می‌رسد.

کمیابی پهنای باند در واقع ناشی از روند کنونی تخصیص فرکانس ثابت و ناهماهنگی این روند با نیازهای واقعی در کاربرها و زمان‌های مختلف است. در واقع لازم است روش‌هایی برای استفاده کارا و مناسب کاربران بدون مجوز که آن‌ها را کاربران ثانویه می‌نامیم، از باندهای اختصاص یافته تدوین شود،

به نحوی که برای کاربران اصلی دارای مجوز که آنها را کاربران اولیه می نامیم، تداخل مخرب ایجاد نشود، یا در اصطلاح همزیستی غیر مخربی بین کاربران اولیه و ثانویه وجود داشته باشد. لازمه چنین سازوکاری طراحی رادیوهایی است که دارای توانایی های خاص باشند. قابلیت جست و جوی طیف، قابلیت تصمیم گیری و یادگیری و قابلیت تطبیق با شرایط محیطی نمونه هایی از این توانایی ها هستند. رادیوشناختی قادر است از طریق حسگری طیفی^۱، بودن یا نبودن کاربران اصلی فرکانس موردنظر را آشکارسازی نموده و از اطلاعات حاصله در جهت بهره برداری فرصت طلبانه از طیف^۲ استفاده نماید. بنابراین در رادیوشناختی، سنجش طیف بخش مهمی برای استخراج حفره های طیفی^۳ برای سامانه ثانویه است.

در یک دسته بندی دو رویکرد به اشتراک گذاری طیف فرکانسی بیان شده است [16].

✓ دسترسی فرصت طلبانه به طیف : که در آن یک کاربر ثانویه تنها زمانی به یک باند

دسترسی دارد که این باند در حال استفاده توسط کاربر اولیه نباشد [17].

✓ اشتراک طیف: در آن کاربر ثانویه، همزمان با کاربر اولیه، از یک طیف فرکانسی برای

انتقال داده استفاده می کنند، اما کاربر ثانویه محدودیت توان ارسالی، برای تضمین

کیفیت خدمات کاربر اولیه را لحاظ می کند.

بنابراین بهره‌وری از منابع فرکانسی یکی از اهداف توسعه فناوری سامانه‌های ارتباطی است و

دلایل آن در محدودیت‌های موجود در منابع فرکانسی و افزایش تقاضا برای استفاده از آن خلاصه

می‌شود. یکی از نیازهای اساسی در سامانه‌های ارتباطی، ارسال اطلاعات است که با مشکل

محدودیت‌های منابع فرکانسی مواجه هستند. همچنین مسئله اصلی این است که سامانه‌های ارتباطی

کنونی در معرض اختلال و شنود هستند و ما در اینجا به دنبال بستر ارتباطی مقاوم در برابر شنود و

^۱ Spectrum Sensing

^۲ Opportunistic Spectrum Access

^۳ Spectrum Holes

اختلال هستیم. پس استفاده نکردن بهینه از منابع فرکانسی، ناتوانی مقابله با اختلال و شنود در سامانه‌های ارتباطی کنونی یکی از چالش‌های اساسی به حساب می‌آید.

از این‌رو در شبکه‌های ارتباطی رادیوشناختی، با توجه به اینکه فرکانس تخصیص داده شده به این رادیوها اصلاً مشخص نیست و این رادیوها با توجه به توانایی‌ها و ویژگی‌هایی که دارند، باندهای فرکانسی خالی را شناسایی می‌کنند و در آن باند فرکانسی تبادل اطلاعات می‌کنند و هر لحظه امکان این وجود دارد که فرکانس خود را تغییر دهند، بنابراین طراحی این‌گونه رادیوها به دلیل نداشتن فرکانس ثابت کاری می‌تواند به تولید سامانه‌هایی بی‌انجامد که در برابر اختلال و شنود مقاوم باشند. ارتباط امن و مقاوم خود باعث برتری در میدان رزم و افزایش توان نظامی خواهد بود [18].

روزبه‌روز نیاز به ارسال اطلاعات به صورت بی‌سیم با میزان ارسال بالا و همچنین نیاز به کانال‌های با ظرفیت بالاتر مانند کاربردهای چندرسانه‌ای، در حال افزایش است. این تقاضای روزافزون برای نرخ‌های بالاتر و تعداد کاربران بیشتر به‌طور متناظر موجب افزایش تقاضا برای پهنای باندهای بزرگ‌تر می‌گردد. از این‌رو جایگزینی سامانه‌های کنونی با سامانه‌های جدیدی که قابلیت ارسال با نرخ بالاتر را داشته و در برابر اثرات ناشی از اختلال از خود مقاومت نشان دهند ضروری به نظر می‌رسد و در غیراین‌صورت، در آینده نزدیک برای ارسال اطلاعات با چالش جدی مواجه خواهیم شد. بنابراین ایده و طرح شبکه‌های رادیوشناختی، پیاده‌سازی یک پیوند رادیویی بر پایه صوت و دیتا که بتواند یک ارتباط مقاوم در برابر اختلال و شنود را داشته باشد، می‌تواند سودمند باشد. همچنین پیاده‌سازی چنین شبکه‌های باعث می‌شود تا از منابع فرکانسی کاربران خاموش و یا نیمه خاموش که اطلاعاتی برای ارسال ندارند، برای ارسال اطلاعات در دیگر رادیوها استفاده نمود [19].

پیاده‌سازی فناوری رادیوشناختی در سامانه‌های ارتباطی می‌تواند به کاهش اثرات اختلال و شنود در این سامانه‌ها بی‌انجامد و همچنین می‌تواند به عنوان یک لایه ارتباطی مقاوم در برابر اختلال و شنود نسبت به شبکه‌های ارتباطی بی‌سیم موجود جایگزین شود؛ بدون اینکه سرعت تبادل اطلاعات کاسته

شود. در این راستا سامانه‌های ارتباطی مبتنی بر روشهای طیف گسترده^۱ از نوع پرش فرکانسی^۲ پیشنهاد شده است و این سامانه‌ها در حال حاضر در کشور وجود دارد؛ ولی با توجه به اینکه در این سامانه‌ها، پرش‌های فرکانسی دارای الگوی خاصی هستند و این پرش‌ها به صورت منظم انجام می‌گیرند. این رادیو رله برای افزایش امنیت، بایستی این سامانه به سامانه‌های رمزکننده مجهز شوند، تجهیز این سامانه به رمزکننده باعث کاهش سرعت و کارایی این سامانه می‌شود [20]. پایش طیف یکی از اجزا مهم در شبکه‌های رادیو شناختی برای استخراج منابع فرکانسی بدون استفاده است و عملکرد شبکه در استخراج این منابع بر حسب دقت و کارایی توصیف می‌شود. این مسئله به‌طور کامل تجزیه و تحلیل شده و تعداد رادیوهای ارتباطی که می‌خواهند به صورت اجاره‌ای از منابع فرکانسی بدون استفاده رادیوهای دیگر استفاده کنند، به دست آمده است.

۶-۱ معرفی سیستم‌های رادیو شناختی

امروزه نیاز به ارسال اطلاعات به صورت بی‌سیم برای دسترسی به کاربردهای با میزان ارسال بالا، نظیر کاربردهای چندرسانه‌ای، روزبه‌روز در حال افزایش است. این تقاضای روزافزون برای نرخ‌های بالاتر و تعداد کاربران بیشتر به‌طور متناظر موجب افزایش تقاضا برای پهنای باندهای بزرگ‌تر می‌گردد. روش‌های موجود نظیر استفاده از روش‌های مدولاسیون پیچیده، کدینگ‌های مختلف، استفاده از چند آنتن و روش‌های دیگر سعی در حداکثر نمودن بهره‌وری طیفی در یک پهنای باند خاص که برای استفاده کاربر موردنظر به صورت ثابت تخصیص یافته است، داشته و از پهنای باند موجود حداکثر استفاده را برای ارسال میزان بالاتر و یا سرویس دهی به کاربران بیشتر می‌نمایند [20]–[22].

برای رسیدن به میزان ارسال بالاتر بیش از مقادیر فعلی تنها روش ممکن، استفاده از پهنای

^۱ Spread Spectrum

^۲ Frequency Hopping

باندهای فرکانسی بیشتر است. این روش با توجه به اینکه طیف فرکانسی یک منبع طبیعی است و قسمت‌های مختلف آن برای کاربردهای مختلف تخصیص یافته، در نگاه اول امکان‌پذیر نیست. اندازه‌گیری‌هایی که توسط محققان صورت گرفته است، نشان می‌دهد که از منابع فرکانسی موجود به صورت بهینه استفاده نمی‌شود و شاهد وجود منابع فرکانسی بدون استفاده در طول باند فرکانسی و نیز زمان‌ها و مکان‌های مختلف هستیم. بررسی این مشاهدات برای قسمت‌های مختلف طیف رادیویی، نتایج زیر را می‌دهد [23].

1- برخی از باندهای فرکانسی در اغلب اوقات خالی هستند.

2- برخی دیگر از باندهای فرکانسی نسبتاً شلوغ هستند.

3- بقیه باندها نیز به شدت مورد استفاده قرار می‌گیرند.

با در نظر گرفتن موارد اشاره شده می‌توان فهمید که کمبود منابع طیف فرکانسی که سامانه‌های مخابراتی کنونی با آن مواجه هستند، صرفاً ظاهری است. در راستای استفاده هر چه بهتر از منابع فرکانسی، لازم است که سیاست‌گذاری‌های قبلی تخصیص فرکانس مورد تجدیدنظر قرار گیرند. در حقیقت مشاهدات صورت گرفته نشان می‌دهند که منابع فرکانسی زیادی برای استفاده وجود دارند که مشکل کمبود ظاهری طیف فرکانسی، از تخصیص نیافتن و استفاده مناسب از منابع فرکانسی ناشی می‌شود [24]–[26].

۷-۱ سامانه‌های اشتراک طیفی پویا^۱

با در نظر گرفتن نیاز فراوان به پهنای باندهای بزرگ‌تر، به عنوان یک راه حل اولیه به نظر می‌رسد، می‌توان مشکل کمبود منابع فرکانسی را با تخصیص مجدد این منابع برای کاربردهای مختلف حل نمود. اما تخصیص مجدد منابع فرکانسی به صورت ثابت، با توجه به نبود امکان پیش‌بینی دقیق کاربردهای آتی و نیز مشکلاتی که برای سامانه‌ها و کاربران جاری پیش می‌آورد، امکان

^۱ Dynamic Spectrum Sharing

پذیر نیست. با توجه به این موضوع و تجربه موفق اشتراک طیفی در قسمتی از باندهای فرکانسی، در کشور آمریکا در سال‌های اخیر استفاده از سامانه‌های اشتراک طیفی پویا به عنوان راه حل مشکل یادشده مطرح شده است.

کاربران ثانویه از نظر استفاده از باند فرکانسی در اولویت بعدی، پس از کاربران اولیه، قرار دارند. در حقیقت این کاربران ارتباط خود را از طریق روش‌های مختلف اشتراک‌گذاری طیفی در مواقعی که حفره‌های طیفی وجود دارند، انجام می‌دهند. اصولاً دو روش عمده برای اشتراک‌گذاری طیفی مطرح شده است. در زیر این دو روش عمده معرفی می‌گردد:

۱-۷-۱ اشتراک‌گذاری طیفی به روش ارسال زمینه ایی^۱ سیگنال‌ها

در حالت کلی در این دسته از سامانه‌ها فرض بر این است که کاربران اولیه در باندهای فرکانسی حضور دارند و کاربران ثانویه با توجه به این موضوع علاقه‌مند به استفاده از باند فرکانسی هستند. کاربران ثانویه باید ارسال خود را به نحوی انجام دهند که موجب تداخل با سیگنال کاربر اولیه نگردند. به عبارت دیگر سیگنال کاربران ثانویه باید به صورت یک نویز برای کاربران اولیه عمل نمایند. بنابراین تا زمانی که با ارسال توان سیگنال ثانویه مقدار سطح مجاز نویز در گیرنده کاربر اولیه از حد مجاز فراتر نرود، کاربران ثانویه می‌توانند به فعالیت خود در باند فرکانسی موردنظر ادامه دهند. مقدار سطح مجاز نویز در گیرنده کاربر اولیه باید تا حدی کم باشد که کاربر اولیه برای عملکرد صحیح خود دچار مشکل نگردد. به عنوان مثال سامانه‌های باند وسیع را که امروزه برای کاربردهای با مسافت کم مورد توجه واقع شده‌اند، می‌توان در زمره این دسته از روش‌های اشتراک طیفی در نظر گرفت. در این نوع از سامانه‌ها، براساس قوانین مشخص شده از طریق مراجع بین‌المللی مخابرات، حداکثر سطح توان ارسالی که کاربر مجاز است در باندهای مختلف فرکانسی ارسال خود را با آن انجام دهد، مشخص شده است. در این نوع از سامانه‌های رادیویی اشتراک طیفی، برای اینکه سیگنال کاربر ثانویه به صورت نویز

^۱ Underlay Spectrum Sharing

برای کاربر اولیه ظاهر شود، لازم است که از روش‌های گسترده سازی طیفی استفاده گردد.

۱-۷-۲ اشتراک گذاری طیفی به روش روی هم گذاری^۱ سیگنال‌ها

همان طور که ذکر شد، طبق قوانین مخابراتی و تخصیص فرکانسی اصولاً برای هر باند فرکانسی اختصاصی، یک یا چند کاربر اولیه یا اصلی در نظر گرفته شده است. در این دسته از سامانه های اشتراک گذاری طیفی، کاربر ثانویه تنها پس از اطمینان از فعالیت نداشتن کاربر اولیه می تواند ارسال خود را در آن انجام دهد. در حقیقت ایده این روش مشابه روش‌های فعلی دسترسی طیفی است که در آن یک کاربر به قسمتی از طیف که توسط کاربر ثبت شده‌ای اشغال نشده باشد، می تواند دسترسی پیدا کند. در حقیقت در این سامانه‌ها، تداخل کاربران فرعی بر روی کاربران اصلی به حداقل می‌رسد.

در این روش، هدف طراحی و توسعه یک سامانه مخابراتی هوشمند است که قادر به حس کردن محیط طیفی در خلال یک محدوده وسیع فرکانسی بوده و تنها هنگامی که موجب تداخل در سیگنال های کاربر اولیه نشود، ارسال خود را انجام می‌دهد. این کاربران ثانویه با الویت ارسال پایین، ارسال خود را از طریق رادیو هوشمند انجام می‌دهند.

۱-۸ طیف رادیویی

طیف رادیویی یک منبع طبیعی است که استفاده از آن برای کاربردهای متنوع، از طریق اختصاص منابع فرکانسی توسط سازمان‌ها و مراجع مرتبط با امر تخصیص فرکانسی، در هر کشور، صورت می‌گیرد. در زمینه سامانه‌های اشتراک طیفی، به کاربرانی که از طریق سازمان‌های تخصیص فرکانسی، حق استفاده از قسمت‌های خاصی از طیف فرکانسی را دارند، اصطلاحاً کاربران اولیه اطلاق می‌گردد. به عبارت دیگر کاربران اولیه را می‌توان مالکان اصلی بخشی از طیف فرکانسی که مجاز به

^۱ Overlay Spectrum Sharing

فعالیت در آن هستند، در نظر گرفت. در راستای تعریف یادشده و با توجه به نبود بهره‌وری مناسب از منابع فرکانسی موجود، مفهوم جدیدی به نام حفره‌های طیفی مطرح شده است که به صورت زیر تعریف می‌گردد. یک حفره طیفی یک باند فرکانسی است که از ابتدا به یک کاربر اولیه تخصیص یافته است، اما در یک زمان خاص و یک منطقه جغرافیایی ویژه، کاربر اولیه از این باند استفاده نمی‌کند.

دو تعداد و پهنای باند حفره‌های طیفی در طول زمان در حال تغییر است و قسمت‌هایی از طیف فرکانسی نیز که در حال استفاده توسط کاربران اولیه است، دارای چگالی توان مختلف هستند. با توجه به مشاهدات یادشده که وجود حفره‌های طیفی مختلف را نشان می‌دهد، بررسی روش‌های اشتراک طیفی پویا برای استفاده هر چه بهتر از منابع طیفی ضروری به نظر می‌رسد. مشکل نبود بهره‌وری بهینه از طیف فرکانسی را می‌توان به طور قابل توجهی از طریق معرفی کاربران ثانویه حل نمود. کاربران ثانویه، کاربرانی هستند که برای ارسال سیگنال خود از حفره‌های طیفی موجود در طیف فرکانسی بهره می‌گیرند.

بعد از مطرح شدن مفاهیم اولیه و پس از اندازه‌گیری‌های انجام شده که دلالت بر استفاده نکردن مناسب از طیف فرکانسی داشتند، ایده استفاده و پیاده سازی عملی این سامانه ها مورد توجه فراوانی قرار گرفت. وظایف یک رادیو هوشمند را می‌توان به صورت زیر دسته بندی کرد:

✓ تحلیل محیط رادیویی و مشاهده باند پایش طیف که مراحل زیر را در برمی‌گیرد:

تخمین دمای تداخل محیط رادیویی^۱

تشخیص حفره‌های فرکانسی

شناسایی کانال که شامل مراحل زیر است:

تخمین اطلاعات حالت کانال ۱

پیش بینی ظرفیت کانال

واپایش توان ارسالی و مدیریت پویای طیف.

دو وظیفه اول در بخش گیرنده انجام می شود و وظیفه سوم در فرستنده صورت می گیرد، از همین جا پیداست که فرستنده و گیرنده در یک ماژول رادیوی هوشمند باید در هماهنگی کامل با یکدیگر باشند. تعریف رادیو هوشمند به این صورت مطرح شده است رادیو هوشمند یک سامانه مخابراتی بی سیم باهوش است؛ به گونه ای که از محیط اطراف خود دنیای بیرون آگاه است و در هر زمان با ایجاد تغییر در عامل های عملیاتی خود مانند توان ارسالی، فرکانس حامل، نوع و مرتبه مدولاسیون، خود را با محیط اطراف خود وفق می دهد. این سامانه دو هدف را دنبال می نماید:

✓ ارتباطات با قابلیت اطمینان بالا، در هر زمان و هر مکان که مورد نیاز باشد

✓ استفاده بهینه از منابع فرکانسی.

ایده اصلی در تعریف سامانه های رادیو شناختی این است که این سامانه قابلیت حس کردن محیط اطراف، پردازش اطلاعات به دست آمده به طریق مناسب و تنظیم عملکرد خود بر اساس آن ها را داشته باشد. حس کردن محیط اطراف، تنها با اندازه گیری توان در یک باند فرکانس خاص محدود نمی شود، بلکه به روش های پیچیده تری نیازمند است تا بتوان تغییرات زمانی، فضایی محیط را آشکار نمود. به کمک این قابلیت، رادیویی شناختی قادر است بخش هایی از طیف را که در زمان و مکان خاص بدون استفاده هستند، مشخص کرده و سپس بهترین باند فرکانسی را همراه با مقدار عوامل برای عملکرد مناسب، تعیین نماید.

^{۱۱} Channel State Information (CSI)

۱-۸-۱ حسگری به صورت مشارکتی

عملیات تخمین میزان ترافیک طیف در یک محدوده جغرافیایی را می‌توان به صورت محلی توسط یک گیرنده رادیوشناختی انجام داد و یا اینکه اطلاعات به دست آمده از چندین رادیوشناختی را با هم ترکیب کرد. عموماً حسگری مشارکتی به عنوان راه حلی برای حل مسائلی چون نبود قطعیت در تخمین توان نویز، کانال محوشدگی^۱ و کانال سایه افکنی^۲ معرفی می‌شود. حسگری مشارکتی احتمال هشدار خطا و احتمال عدم آشکارسازی صحیح را به مقدار قابل توجهی کاهش می‌دهد. به علاوه این روش می‌تواند مسئله کاربر اولیه مخفی را حل کند و زمان حسگری را کاهش دهد.

به اشتراک گذاشتن اطلاعات حسگری به طور کلی به دو روش سخت و نرم امکان پذیر است. در روش سخت، گیرنده‌ها نتایج باینری حاصل از تصمیم‌گیری در مورد بودن یا نبودن کاربر اولیه را با هم به اشتراک گذاشته و ایستگاه مرکزی تصمیم‌گیری نهایی را براساس مجموع اطلاعات باینری به دست آمده انجام می‌دهد. در روش نرم، گیرنده‌ها، متریک‌های تصمیم‌گیری را عیناً به اشتراک گذاشته به عنوان مثال انرژی اندازه‌گیری شده و تصمیم‌گیری بر متریک نهایی حاصل انجام می‌گیرد. ترکیب نرم همواره عملکرد بهتری دارد. در یک سامانه رادیوشناختی که از طرح ساده LBT^۳ استفاده می‌کند، با استفاده از روش حسگری محلی می‌توان بخش‌های خالی طیف را بدون ایجاد تداخل برای کاربران اولیه به کار گرفت. از طرفی نشان داده شده است که به کارگیری حسگری مشارکتی ظرفیت طیفی بسیار بالاتری را برای کاربر ثانویه فراهم می‌آورد.

روش حسگری مزایا معایب

✓ حسگری غیرمشارکتی

^۱ Fading

^۲ Shading

^۳ Listen Before Talk

✓ سادگی محاسباتی و پیچیدگی، مسئله گره پنهان، سایه افکنی و محوشدگی چند مسیری.

✓ حسگری مشارکتی

دقت بالا، کاهش زمان حسگری، جلوگیری از مشکل گره پنهان و اثر سایه افکنی، پیچیدگی، ترافیک بالا، نیاز به کانال واپاشی.

۹-۱ معرفی رادیو شناختی به عنوان یک لایه مقاوم در برابر شنود و

اخلالگر

در این بخش قابلیت ضد اختلال شبکه های رادیو شناختی را به عنوان یک لایه ارتباطی مقاوم در مقابل شنود و اختلال در مواقع بحران ارائه می شود. با توجه به این که شبکه های رادیو شناختی جهت حل مسئله کمبود طیف معرفی شده اند، با روش های دسترسی طیف پویا، دسترسی طیف برای مرتبه دوم به این رادیوها داده می شود، به شرطی که در آن زمان و موقعیتی که رادیو شناختی از شبکه استفاده می کند در ارتباط کاربر اصلی مزاحمتی ایجاد نشود، این بدین معنی است که رادیو شناختی به صورت متناوب بایستی طیف باند را برای آشکارسازی فعالیت کاربر اولیه پایش کند، به محض این که فعالیت کاربر اولیه آشکار شد، کاربران ثانویه بلافاصله باید کانال را خالی کنند تا تداخل به کمترین مقدار خود برسد.

در مورد اختلال کننده ها، از یک طرف اخلالگر می تواند قابلیت اختلال خود را با به کارگیری فناوری رادیو شناختی بالا ببرد، از طرف دیگر، قابلیت جهش در میان کانال ها به رادیو شناختی این امتیاز را می دهد که عملکرد ضد اختلال خود را بهبود ببخشد. بنابراین عملکرد ضد اختلال یک مسئله جدید و جالب در شبکه های رادیو شناختی است. اگر رادیو شناختی لایه فیزیکی ضد اختلال داشته باشد ممکن است به اختلال حساس باشد؛ یعنی با حضور اختلال کم یا تداخل، رادیو باید کانال را خالی کند. این بدین معنی است که یک اختلال کننده می تواند از سیگنال های با انرژی کم برای اختلال چندین کانال به طور همزمان استفاده کند؛ ولی چنین الگوهایی ممکن است پرهزینه باشند، زیرا راه اندازی

کانال جدید و سوئیچ رادیوها به خاطر نیاز به همزمانی فرکانسی و زمانی، تخمین کانال و دست به دست کردن و ... زمانبر است.

البته مشکل اساسی آن است که کانال‌های در دسترس، ممکن است در طول زمان تغییر کنند و اطلاعات آن‌ها در میان گره‌های شبکه تعریف نشده باشند که اگر در طراحی دقت نشود سوئیچ کردن کانال به شدت گذردهی را کاهش می‌دهد، حتی ممکن است شبکه رادیو شناختی را بدون استفاده کند. در مقابل برای یک اختلال کننده که از ابزارهای رادیو شناختی مشابهی استفاده می‌کند، برای هدایت حمله‌های اختلال، قابلیت سوئیچ سریع کانال، قابلیت اختلال آن را افزایش خواهد داد؛ زیرا این اختلالگر به آسانی می‌تواند چندین کانال را هم زمان مختل کند.

در مورد اختلال کننده‌ها فرضیات زیر را در نظر می‌گیریم:

1- اختلال کننده‌ها مجهز به ابزاری هستند که قابلیت‌های گره‌های شبکه‌های رادیو شناختی از قبیل پایش طیف و فرستنده و گیرنده RF را دارا هستند.

2- وقتی که شبکه‌های رادیو شناختی به کانال جدیدی سوئیچ می‌کند مدت زمانی طول می‌کشد که اختلال کننده طیف را پایش کرده و کانال مورد نظر را پیدا کند که اگر این مدت زمان از زمان پایش شبکه‌های رادیو شناختی بیشتر باشد، اختلال کننده به ناچار باید به صورت تصادفی یک کانال را مختل کند؛ بنابراین نرخ سوئیچ کانال شبکه‌های رادیو شناختی قابلیت ضداختلال آن را تشدید می‌کند که به نوبه خود باعث افزایش بازدهی و پهنای باند ارسال می‌شود.

3- اختلال کننده‌ها اطلاعات مربوط به شبکه‌های رادیو شناختی را که برای انتخاب کانال و ارتباط استفاده می‌کنند نمی‌دانند.

برای کانالی که مختل می‌شود، تنها راهی که وجود دارد، این است که اختلال کننده به صورت تصادفی کانالی را برای اختلال انتخاب کند، از آنجایی که اختلال کننده می‌تواند کانال را با سرعت

سوئیچ کند ممکن است به طور همزمان چندین کانال مختل شوند. در مورد اختلال کننده‌ها فرضیات زیر را در نظر می‌گیریم:

1- اختلال کننده‌ها مجهز به ابزاری هستند که قابلیت‌های گره‌های شبکه‌های رادیوشناختی از قبیل پایش طیف و فرستنده و گیرنده RF را دارا هستند.

2- وقتی که شبکه‌های رادیوشناختی به کانال جدیدی سوئیچ می‌کند مدت زمانی طول می‌کشد که اختلال کننده طیف را پایش کرده و کانال مورد نظر را پیدا کند که اگر این مدت زمان از زمان پایش شبکه‌های رادیوشناختی بیشتر باشد، اختلال کننده به ناچار باید به صورت تصادفی یک کانال را مختل کند؛ بنابراین نرخ سوئیچ کانال شبکه‌های رادیوشناختی قابلیت ضداختلال آن را تشدید می‌کند که به نوبه خود باعث افزایش بازدهی و پهنای باند ارسال می‌شود.

3- اختلال کننده‌ها اطلاعات مربوط به شبکه‌های رادیوشناختی را که برای انتخاب کانال و ارتباط استفاده می‌کنند نمی‌دانند.

برای کانالی که مختل می‌شود، تنها راهی که وجود دارد، این است که اختلال کننده به صورت تصادفی کانالی را برای اختلال انتخاب کند، از آنجایی که اختلال کننده می‌تواند کانال را با سرعت سوئیچ کند ممکن است به طور همزمان چندین کانال مختل شوند.

۱-۱۰ امنیت

امنیت در شبکه‌های بی‌سیم، امنیت WLAN شبیه به خانه‌تان است. مسئله این نیست که هکرها می‌توانند اقدامات امنیتی را بشکنند، اما می‌توانند به داخل آن‌ها نفوذ و به آنچه در پی آن هستند دسترسی پیدا کنند. این اتفاق ناشی از آن است که اشخاص می‌توانند خارج از شبکه به نقطه دسترسی^۱ متصل شوند و مدیران شبکه تنظیمات پیش فرض شبکه را تغییر نمی‌دهند و یا کاربران

^۱ Access Point

ایمنی را نشناخته‌اند تا سعی کنند برای تنظیم کردن آن تلاش کنند.

هدف از تخصیص توان این است که داده با بالاترین نرخ ممکن با توجه به محدودیت‌های تداخل و همچنین با توجه به محدودیت توان تجهیزات، ارسال شود. در [17] تخصیص توان برای شبکه رله‌ی چندپرسی بررسی شده است. در این شبکه‌ها توان ارسالی، تحت محدودیت‌های تداخل و همچنین محدودیت نسبت سیگنال به نویز مورد نیاز گیرنده، حداقل شده است. همچنین تخصیص توان برای حداکثر کردن مجموع نرخ دریافت داده در یک شبکه‌ی رادیوشناختی با راهبرد تقویت و ارسال بررسی شده است [22].

با این حال در ساختارهای در نظر گرفته شده، یا برای همه کاربران ثانویه انتقال اطلاعات به کمک رله انجام می‌شود یا برای همه آن‌ها انتقال داده به صورت مستقیم انجام می‌شود. یک شبکه با دو کاربر که یکی به کمک رله دریافت اطلاعات دارد و دیگری بدون کمک رله، نیز بررسی شده است [26]–[18]. در این کارها فعالیت شبکه بدون حضور یک شبکه اولیه، بررسی شده است. در برای مدیریت تداخل، یک روش برای کاهش موثر تداخل ارائه شده است. در این شبکه، کاربری که به کمک رله اطلاعات دریافت می‌کند، نسبت به کاربری که مستقیم داده دریافت می‌کند، اولویت دارد.

راهبرد تقویت و ارسال یکی از راهبردهای کارآمد (در مواقعی که رله به مقصد نزدیک‌تر است) در شبکه‌های مشارکتی است. در ساختارهای توضیح داده شده در بالا هیچ یک از این راهبردها استفاده نکرده‌اند. در این پایان‌نامه یک سیستم را بررسی می‌کنیم. فرستنده مرکزی داده را به ترتیب به دو کاربر تخصیص می‌دهد. یکی از کاربران مسیر به صورت مستقیم در نظر گرفته شده است و انتقال اطلاعات در یک فاز انجام می‌شود و برای کاربر دیگر، انتقال داده به وسیله رله و در دو فاز انجام می‌شود. در این شبکه از رله رمزگشایی و ارسال و به صورت دو طرفه غیرهمزمان در نظر گرفته می‌شود [34]–[32]. هدف یافتن ضرایب تخصیص توان در شبکه رادیوشناختی برای ارسال داده با کمک رله و ارسال مستقیم، به گونه‌ای که نرخ مجموع داده در شبکه، حداکثر شود. در این مهم ما ابتدا

تخصیص توان بهینه در یک شبکه رادیوشناختی لایه زیرین با انتقال داده به صورت مستقیم و به کمک رله تقویت و ارسال را بررسی کردیم [36], [35], [31].

امنیت یک امر مهم در شبکه‌های بی‌سیم به شمار می‌رود، در [37], [36], [31]، امنیت ارسال در یک شبکه بی‌سیم شامل یک منبع، یک مقصد، یک استراق سمع کننده و رله بررسی شده است. نقش رله حداکثر کردن نرخ امنیت در دو بازه زمانی است که در بازه زمانی اول منبع اطلاعات به مقصد می‌فرستد و در بازه زمانی دوم با انتخاب یک رله بهینه دوباره سیگنال ارسالی منبع را رمزگشایی و با همکاری منبع و رله استراق سمع کننده مسدود و به مقصد ارسال می‌کند. انتخاب رله و همچنین تخصیص توان بهینه در دو بازه زمانی در [38] مطرح و همکاری بین کاربران ثانویه و کاربران اولیه به عنوان رله و پاسخ به این سوال که این همکاری دو طرفه برای کاربران اولیه و ثانویه چه موقع سودمند است، در [27] داده شده است.

الگوریتم تقسیم منبع با فیدبک محدود برای شبکه‌های رله با مدولاسیون^۱ انجام می‌شود که مدل ارتباطی آن شامل یک گره منبع، یک گره مقصد به همراه یک رله رمزگشایی و ارسال است. ابتدا رله به این صورت انتخاب می‌شود که بتواند نمادهای دریافتی را ارسال کند. هدف مقاله انجام شده حداکثر کردن سرعت آنی سیستم به وسیله تقسیم بهینه توان است [28]. در [29]، تخصیص توان بهینه برای حداکثر سازی نرخ امن^۲ در یک سیستم رله رمزگشایی و ارسال چند حامله در حضور یک استراق سمع کننده بررسی شده است که در [30] آن سه مدل ارسال زیر در نظر گرفته شده است:

✓ ارسال بدون ارتباط یعنی منبع و رله ارسال نمی‌کنند

✓ ارسال ارتباط مستقیم یعنی منبع در طول بازه زمانی اول پخش و رله هیچ سیگنالی

ارسال نمی‌کند.

^۱ orthogonal frequency-division-multiplexing access (OFDMA)

^۲ secrecy rate

ارسال ارتباط رله یعنی سیگنال‌های پخش منبع در [39] طول بازه زمانی اول و رله در بازه زمانی دوم سیگنال رمزگذاری به مقصد ارسال می‌کند. استراتژی تطبیقی^۱ حداکثر سازی نرخ امن پیشنهادی به گونه ای است که منجر به کاهش قابل توجه محاسبات در به دست آوردن توان کل سیستم می‌- شود [12].

۱-۱۱ اجاره طیف

یکی از کارهای دیگر رادیوشناختی اجاره طیف است که در [40] یک شبکه همکاری OFDM بر مبنای شبکه رادیو شناختی که در آن شبکه اولیه بعضی از زیر کانال‌ها را به شبکه ثانویه اجاره داده برای یک تغییرات زمان کاربر ثانویه به کاربر اولیه به عنوان رله کمک می‌کند. استراتژی همکاری که استفاده شده به این صورت است که جمع نرخ کاربران ثانویه در حالی که کیفیت سرویس اولیه را فراهم می‌کند پیشینه شود. یک مسئله بهینه سازی از ارسال شبکه اولیه انتخابی، رله انتخابی، تخصیص زیرحامل، کنترل توان و تخصیص زمان بیان شده است. در [37] اجاره طیف با مرجع همکاری که کاربران اولیه یک بخشی از تخصیص طیف را به کاربر ثانویه برای همکاری اجاره می‌- دهد. سیستم به گونه‌ای است که یک شنودگر سیستم را شنود می‌کند و کاربر ثانویه باید نرخ امن شبکه اولیه را تامین کند. در این مقاله بهینه سازی با پرتو افکنی در فرستنده ثانویه با چندین آنتن انجام شده است. در [38] طرح اجاره طیف تطبیقی برای شبکه‌های رادیو شناختی چند کاربره مطرح شده است. بر مبنای دو راه رله متوالی و پروتکل رمزگشایی و ارسال هر کاربر شناختی هوشمندانه پروتکل اجاره طیف با همکار در انتقال اطلاعات اولیه را سوئیچ می‌کند. سیستم به گونه ای است که از دایورستی چندین کاربر سیستم ثانویه با فرمول $\log(\log m)$ هنگامی که m تعداد کاربران شناختی بزرگترین باشد. در [41] یک سیستم OFDM بر مبنای طرح همکاری و اتصال اجاره طیف بیان شده است. کاربر اولیه بخشی از منابع زمان و فرکانس به عنوان سود همکاری به کاربران ثانویه که نقش رله

^۱ adaptive strategy

را برای کاربر اولیه بازی می‌کند اجاره می‌دهد. پارامتر بهینه کنترل اجاره منبع برای اولیه و ثانویه را با استفاده از تعادل نش بررسی کردند.

۱-۱۲ ارتباط مشارکتی

ایده‌ی اصلی یکی از روش‌های مشارکتی که در مراجع [29]-[27] به آن پرداخته شده است به این ترتیب است که ابتدا کلمه کد ۱ هر کاربر به دو قسمت تقسیم می‌شود و بخشی توسط کاربر و بخشی دیگر توسط کاربر رله، از دو مسیر محوشدگی مستقل ارسال می‌شود. در صورتی که کاربر رله موفق به دریافت صحیح نباشد به حالت غیرمشارکتی بر می‌گردد. شکل ۲-۸ ارسال به روش مشارکتی کد شده را نشان می‌دهد. در حالت کلی از روش‌های متفاوتی می‌توان در این ساختارها استفاده نمود. به عنوان مثال کدنهایی می‌تواند به صورت کدهای قالبی، کانولوشنال و یا ترکیبی از این دو باشد. همچنین چگونگی تقسیم نمودن قاب‌ها نیز می‌تواند از طریق کدهای ضربی، تکه کردن و یا کدهای پی‌درپی باشد. مشکل دیگری که کلیه‌ی روش‌های فوق دارند این است که تعداد کاربران مشارکت‌کننده به دو کاربر محدود شده است. روش دیگری در [30] ارائه شده است که از کدهای فضا-زمان برای افزایش تعداد کاربران مشارکتی استفاده می‌کند. بدین ترتیب که ابتدا هر کاربر اطلاعات خود را به مقصد و کاربران دیگر ارسال می‌کند. سپس کاربرانی که توانسته‌اند اطلاعات کاربر را بدون خطا کدبرداری نمایند به عنوان یک سیستم چند آنتن و با استفاده از کدهای فضا-زمان، اطلاعات کاربر را به سمت مقصد ارسال می‌نمایند. نکته‌ی دیگر این که با افزایش تعداد کاربران مشارکتی، کارایی سیستم مشارکتی بهبود چندانی نمی‌یابد. لذا شبکه‌هایی که می‌توانند کاربران مشارکتی زیادی داشته باشند باید به دسته‌های کوچک تقسیم شوند و مشارکت در دسته‌های کوچکتر صورت گیرد.

^۱ Code Word

چون ارسال و دریافت همزمان در یک باند فرکانسی عملاً امکان پذیر نمی باشد، لازم است که در تمامی روش های مشارکتی، شرط عمود بودن ارسال و دریافت در کاربران رعایت گردد. بدین معنی که سیگنال های ارسالی و دریافتی کاربران با یکدیگر تداخل نداشته باشند. به عنوان نمونه، در ساختار مرجع [31]، با تقسیم زمانی و در [6] و [7] با اختصاص کدهای عمود بر هم به هر کدام از کاربران، این موضوع در نظر گرفته شده است.

۱-۱۲-۱ رفتار گره در شبکه

برای بهتر روشن شدن مسأله ی مشارکت، ابتدا رفتار گره ها در شبکه را به صورت زیر نشان می دهیم. هر گره در شبکه می تواند یکی از سه رفتار زیر را داشته باشد:

۱- خودگرایانه ۱ : تنها اطلاعات خود را ارسال می کند و کمکی انجام نمی دهد.

۲- پشتیبان ۲ : کمک کردن به صورت یک طرفه انجام می شود.

۳- مشارکتی : کمک کردن به صورت دوطرفه است.

در مخابرات مشارکتی انتخاب رله از اهمیت خاصی برخوردار است از مزایای آن می توان به موارد زیر اشاره کرد [15]:

کاهش نرخ خطای سمبل، افزایش نرخ انتقال اطلاعات، کاهش انرژی مصرفی

۲-۱۲-۱ انواع رله

۱. رله کردن شفاف^۳ که شکل موج و اطلاعات را تغییر نمی دهد، فقط عملیاتی ساده مانند چرخش

و تقویت را روی داده انجام می دهد [15]. پروتکل های این گروه رله ها عبارتند از:

^۱ Egoistic

^۲ Supportive

^۳ Transparent Relaying

✓ تقویت و ارسال (AF) : در این روش، رله سیگنال دریافتی را تقویت و دوباره ارسال می‌کند. یکی از معایب این روش این است که نویز دریافتی نیز توسط رله تقویت و ارسال می‌شود. کاربردهای این رله عبارتند از: طرح مشترک پرتو افکنی^۱ همکاری (CB) و نویز مصنوعی^۲ برای بهبود امنیت تبادل روز با استفاده از شبکه‌های رله تقویت و ارسال مطرح شد [16]. در محیط‌های وایرلس واقعی چون کانال لینک منبع به مقصد (SD) با افزایش در زمان تغییر می‌کند، می‌توانیم از طریق لینک SD با انتقال مجدد مشترک با یک طرح رله AF قراردادی یک بهره متنوع بدست آوریم. بنابراین با تشخیص منطبقانه‌ی گره‌ی انتقالی بین گره‌های رله و منبع می‌توانیم در انتظار افزایش عملکرد باشیم [17].

✓ پردازش خطی و ارسال (LF)^۳ : این روش رله کردن شامل برخی از عملگرهای ساده‌ی خطی است که پس از تقویت بر روی سیگنال اعمال می‌شود. مثالی از چنین عملگر خطی شیفت فاز است. پردازش غیر خطی و ارسال (NLF)^۴ : در این روش برخی از عملگرهای غیر خطی روی سیگنال دریافتی عمل می‌کنند. به عنوان مثال یکی از کاربردهای آن تقویت غیرخطی سیگنال دریافتی است که نرخ خطا را حداقل می‌کند/

۲. رله کردن احیا کننده^۵ که در این روش شکل موج و اطلاعات تغییر پیدا می‌کنند و به عملگرهای باند پایه و سخت افزارهای دیجیتال نیاز دارد. پروتکل‌های این گروه عبارتند از [15]:

✓ تخمین و ارسال (EF)^۶ : در این روش از برخی از الگوریتم‌های آشکارسازی برای بازیابی سیگنال اصلی کمک گرفته می‌شود و سپس سیگنال آنالوگ تقویت شده و به سیگنال باند پایه تبدیل می‌شود.

^۱ Beamforming

^۲ Artificial Noise (AN)

^۳ Linear Process and Forward

^۴ Non Linear Process And Forward

Regenerative Relaying ^۵

^۶ Estimate and Forward

برای مثال، رله سمبل مدوله شده را تخمین می‌زند و سپس با همان مدولاسیون یا مدولاسیون دیگری ارسال می‌کند.

✓ فشرده سازی و ارسال (CF) : این روش مشابه روش EF است با این تفاوت که رله مدل فشرده شده‌ای از اطلاعات دریافتی را به مقصد ارسال می‌کند.

✓ رمزگشایی و ارسال (DF) : در این روش رله سیگنال دریافتی را آشکارسازی و سپس رمزگشایی می‌کند. در مرحله‌ی بعد، سیگنال مجدداً رمزگذاری و به مقصد ارسال می‌شود.

مشکل حداکثرسازی نرخ مجموع سیستم با محدودیت توان کلی در هر سلول را به‌وسیله یک سیستم کانال ارتباطی OFDMA چندسلولی با چندین ایستگاه رله‌ای رمزگشایی و ارسال را که به انتقال ایستگاه پایه کمک می‌کند در نظر می‌گیرد [18]. امنیت شبکه‌های فیزیکی را در شبکه‌های بی سیم مشترک که با چندین رله در جایی که پروتکل‌های تقویت و ارسال و پروتکل رمزگشایی و ارسال وجود دارد را مطالعه و همچنین طرح‌های رله‌ای بهینه را بر پایه AF و DF تا بتوانیم به وسیله آن امنیت شبکه‌های بی‌سیم را در برابر حمله‌ها و نفوذهای استراق سمع کننده افزایش دهیم را بررسی کردیم [19]. روش تطبیق قدرت بهینه در زمان را با در نظر گرفتن قدرت متوسط طولانی مدت برای یک سیستم رله‌ای DF نشان می‌دهد، مفروض بر اینکه CSI تمام اتصالات به طور کامل در رله موجود هستند [20]. شبکه بی‌سیم با یک منبع، یک مقصد، یک استراق سمع کننده و رله‌های DF چندگانه در نظر گرفته شده است. یک طرح رله مشترک با دو بخش به این دلیل پیشنهاد می‌شود که میزان امنیت را حداکثر کند. در بخش اول، منبع اطلاعات را ارسال می‌کند که شامل سیگنال است و در زمان واحد با مقصد همکاری می‌کند تا در استراق سمع پرازیت ایجاد کرده و در رله خللی ایجاد کند. در بخش دوم یک رله سیگنال‌های رمزگشایی شده را از منبع ارسال می‌کند و در زمان واحد آن رله مشخص با منبع همکاری می‌کند تا در استراق سمع پرازیت ایجاد نموده البته بدون وارد آوردن خللی

¹ Compress and Forward

در مقصد رخ می‌دهد، انتخاب یک رله بهینه همچنین تقسیم نیروهای بهینه در بین بخش‌های یک و دو پیشنهاد شده است [21].

✓ پالایش و ارسال ۱ (PF): سیستم‌های مخابراتی پیشرفته معمولاً گونه‌ای طراحی شده‌اند که تداخل زیادی دارند. روش PF با حذف قسمت زیادی از تداخل‌های دریافتی در رله، بر مشکل تداخل جریان‌های مختلف رله شده غلبه می‌کند.

جمع آوری و ارسال ۲ (GF): این روش، توسعه یافته‌ی روش CF است که در آن گره رله علاوه بر اینکه اطلاعات نمونه برداری کرده از منبع را کد می‌کند اطلاعات خودش را نیز کد کرده و جمع آوری کرده و به مقصد ارسال می‌کند.

^۱ Purge and Forward

^۲ Gather and Forward

فصل سوم: مروری بر منابع مطالعاتی و تحقیقات انجام شده

۱-۱۳ پیشگفتار

در این بخش، منابع مطالعاتی استفاده شده در این تحقیق و سابقه تحقیقات انجام شده در زمینه تخصیص منابع در شبکه‌های شناختی مبتنی بر رله و نرخ امن در این شبکه‌ها را ارائه می‌کنیم. در این بخش سعی بر آن است که ابتدا با مرور این مقالات، ایده‌هایی که روی آن‌ها کار کرده ایم، مطرح شوند. یکی از مسائل مورد بررسی در شبکه‌ها تخصیص منابع است که با توجه به شرایط موجود و با هدف بهینه کردن یک تابع هدف مربوط به شبکه، منابع به صورت بهینه تخصیص می‌یابند. یکی از معمول‌ترین تابع‌های هدف در مسائل تخصیص منابع چه در حالت شناختی و چه غیرشناختی تابع مجموع نرخ ارسال است. تحقیقات انجام شده در زمینه تخصیص منابع را به دو دسته کلی شبکه‌های شناختی مبتنی بر رله و شبکه‌های با نرخ امن مبتنی بر رله دسته‌بندی کرده و به بررسی آن‌ها می‌پردازیم.

سیستم‌های مخابرات مشارکتی که با استفاده از چندگانگی فضایی عملکرد ارتباطات را بهبود می‌بخشند در سال‌های اخیر مورد توجه زیادی قرار گرفته‌اند. ایده‌ی استفاده از رله در شبکه‌های بی‌سیم، موضوع بسیاری از تحقیقات بوده است. این ایده برای اولین بار توسط وان در میولن^۱ مطرح شد. او از روش تقسیم زمانی برای رله کردن و مطالعه تأثیرات آن بر روی ظرفیت تئوری استفاده می‌کرد و برای این کار از یک شبکه سه ترمیناله شامل منبع، رله و مقصد استفاده نمود [15]–[13]. این مفهوم در مورد شبکه‌های بزرگتر نیز می‌تواند توسعه پیدا کند. سپس در سال ۱۹۷۹ مخابرات مشارکتی برای کانال رله تخفیف یافته^۲ مطرح شد [18]–[16], [11]. در آن زمان آنالیزهای صورت

^۱ Van der Meeulen

^۲ Degraded Relay Channel

گرفته بر روی ظرفیت یک شبکه سه ترمیناله شامل منبع، رله و مقصد بود. در این تحقیقات مفروض این بود که همه‌ی گره‌ها در یک باند یکسان عمل می‌کنند، بنابراین سیستم به دو کانال انتشار مربوط به منبع و کانال با دسترسی چندگانه مربوط به مقصد تجزیه می‌شد.

مفهوم و ایده‌ی مخابرات مشارکتی تا حدی متفاوت از کارهای صورت گرفته بر روی کانال رله است. در حالی که در این مطالعه بیشتر، ظرفیت را در یک کانال با نویز سفید گوسی تجمعی بررسی کردند اما اکنون انگیزه مطالعات بیشتر بر روی مفهوم دایورسیتی در یک کانال محوشونده است. در کارهای صورت گرفته بر روی کانال رله، یک رله تنها به عنوان کمک برای ارسال اطلاعات منبع استفاده شده است در حالی که در مخابرات مشارکتی، منابع کلی سیستم ثابت هستند و کاربرها هم به عنوان منبع اطلاعات و هم به عنوان رله عمل می‌کنند [42]. برای رله کردن نیاز است که از گره‌های کمکی که به طور مناسب بین منبع و مقصد قرار گرفته‌اند استفاده شود. این عمل باعث بهبود ارتباط و گسترش ناحیه تحت پوشش می‌شود. در سال‌های اخیر روش‌های رله کردن متعددی از روش ساده کد برداری و ارسال گرفته تا روش‌های پیچیده‌تر رله کردن توزیع شده پیشنهاد شده است [۵۲]. این روش‌ها شامل روش کد برداری و ارسال، تقویت و ارسال^۱ و روش کد کردن مشارکتی^۲ می‌باشد. علاوه بر این با افزایش محبوبیت مخابرات مشارکتی و استفاده از رله کردن، این نکته که به واسطه آن به چه میزان عملکرد بهبود پیدا می‌کند از نکات قابل توجه است.

در [20] چند مطالعه که بر روی انتخاب رله صورت گرفته است به انتخاب تنها یک رله به عنوان رله‌ی مشارکت کننده اهمیت زیادی داده شده است. در این موارد استدلال این است که سربار ناشی از کانال‌های متعامد حداقل می‌شود و همچنین پیچیدگی فرآیند انتخاب کم می‌شود. در [21] نتیجه که طراحی یک کد زمان-فضا برای تعداد دلخواهی از رله‌ها مشکل است. آنها یک طرح

^۱ Amplify and Forward

^۲ Coded Cooperation

رله کردن فرصت طلبانه¹ را پیشنهاد می‌کنند که یک طرح انتخاب رله توزیع شده می‌باشد و نیاز به اطلاعات کلی وضعیت جغرافیایی برای انتخاب یک تک رله ندارد. طرح OR از کد قراردادی استفاده می‌کند. در طرح انتخاب رله به عنوان جایگزینی برای کد زمان-فضا برای چندین کاربر پیشنهاد شده است. در شبکه‌های بی‌سیم مانند شبکه‌های موردی که گره‌ها با باتری‌هایی با طول عمر محدود تغذیه می‌شوند، موضوع توان عامل مهمی در روش انتخاب رله است تا طول عمر گره حداکثر گردد. طرح OR به توان در انتخاب رله توجه نمی‌کند. در [22] نویسنده یک استراتژی انتخاب رله‌ی توان آگاه² را برای حداکثر کردن طول عمر شبکه پیشنهاد کرده است. در این روش از حداقل کردن توان انتقال کلی با استفاده از اختصاص توان بهینه بهره گرفته می‌شود. در [23] بازده انرژی مخابرات مشارکتی براساس انتخاب تک رله بررسی شده است. در یک شیوه‌ی انتخاب دیگر، رله براساس یک لیست اولویت انتخاب می‌شود که این لیست به سه روش ممکن است طراحی شود. در روش اول، در هر انتقال به صورت تصادفی لیست اولویت مرتب می‌گردد. در روش دیگر، در هر انتقال، گره‌ها براساس نسبت سیگنال به نویز دریافتی در یک لیست به طور نزولی مرتب می‌شوند و در نهایت لیست اولویت ثابت برای هر گره است که در هر انتقال نیز ثابت می‌ماند [24], [25].

در بیشتر موارد طرح‌های انتخاب رله تنها فرایند انتخاب را تحت یک اختصاص توان ساده بررسی می‌کنند. در [25]، انتخاب رله با در نظر گرفتن اختصاص توان بهینه بررسی شده است. در [26] اختصاص توان برای یک مدل تقویت و ارسال بررسی شده است. در مرجع مذکور، طرح اختصاص توان به منظور حداکثر کردن طول عمر، پیشنهاد شده است. برای حداکثر کردن طول عمر نیاز است که توان به طور منصفانه بین گره‌های شبکه توزیع شود تا توان انتقال کلی لازم حداقل گردد.

¹ Opportunistic Relaying

² Power-Aware Relay Selection

۱-۱۴ مفهوم نرخ امن

ویژگی پخش همگانی در شبکه های بی سیم امکان دریافت سیگنال توسط تمامی کاربرهای موجود در شبکه را فراهم می سازد. این ویژگی شبکه را نسبت به استراق سمع و شنود آسیب پذیر می کند. از این رو، به علت طبیعت پخش امواج رادیویی بی سیم، امنیت یک موضوع بسیار مهم در سیستم های بی سیم است. همچنین به دلیل افزایش تقاضای انتقال داده ها به صورت خصوصی و امن، این موضوع توجه فراوانی را به خود جلب کرده است. در [32] ابتدا بسیاری از کارهای امنیتی در لایه های بالایی، توسط کدگذاری و بر اساس پیچیدگی محاسباتی انجام می گرفت. در پروتکل استاندارد پنج لایه ای، روش های امنیتی بر روی تمامی لایه ها به جز لایه فیزیکی طراحی شده است. بنابراین، ایجاد امنیت لایه فیزیکی از هر دو دیدگاه نظری و عملی دارای اهمیت است.

ایده اولیه امنیت لایه فیزیکی [33]، بهره برداری از ویژگی های فیزیکی کانال های بی سیم به منظور انتقال پیام امن است. امنیت با دیدگاه تئوری اطلاعات امکان انتقال امن در لایه فیزیکی را فراهم می کند. یا پیدا کردن ظرفیت امن و تکنیک های کدینگ، ارسال پیام ها بدون این که توسط شنود کد برداری شوند، امکان پذیر است. امنیت با دیدگاه تئوری اطلاعات از مفهوم امنیت کامل شانون که یک ساختار ریاضی کلی از سیستم های امن ارائه کرد، سرچشمه می گیرد. مفهوم تئوری اطلاعات امن و کانال استراق سمع ابتدا توسط wyner [43] تعریف شد و مورد مطالعه قرار گرفت. این کانال پایه ای ترین مدل لایه فیزیکی است که مشکل امنیت ارتباطات را برطرف کرد. او نشان داد زمانی که کانال شنود نسخه تضعیف شده ای از کانال اصلی (کانال بین مبدأ و مقصد) باشد امکان انتقال یک پیام امن با نرخ غیر صفر امکان پذیر است. نرخ که در آن اطلاعات می تواند به صورت امن از منبع به مقصد مورد نظر خود منتقل شود نرخ امن و حداکثر نرخ امن از مبدأ به مقصد، ظرفیت امن نامیده می شود. امنیت با دیدگاه تئوری اطلاعات برای مدل های مختلف کانال توسعه یافت و نشان داده شد

که ظرفیت امن، تفاضل بین ظرفیت کانال اصلی و کانال استراق سمع است [44]. از تحقیقات انجام شده با دیدگاه تئوری اطلاعات و بررسی ظرفیت امن برای مدل های مختلف کانال می توان به [45] ، [46] و [47] اشاره کرد.

نرخ امن به شرایط کانال بین مبدأ و مقصد و همچنین کانال بین مبدأ و شنود بستگی دارد. شرایط کانال، مانع رویکردهای ابتدایی امنیت لایه فیزیکی در سیستم های تک آنتنی می شود. وقتی کانال بین منبع و مقصد از کانال بین منبع و شنود ضعیف تر باشد، یک نرخ امن مثبت قابل دستیابی نیست [48]؛ به عبارت دیگر، در این حالت به طور معمول نرخ امن کانال برابر با صفر خواهد بود و ایجاد یک ارتباط امن با مدل کانال استراق سمع Wyner غیرممکن است. تکنیک های مختلفی برای غلبه بر این محدودیت وجود دارد که در این بخش به معرفی آنها خواهیم پرداخت [49].

۱-۱۴-۱ تکنیک های دستیابی به نرخ امن غیر صفر

همان طور که اشاره شد وقتی کانال اصلی از کانال شنود ضعیف تر باشد، نرخ امن مثبت قابل دستیابی نیست. یکی از روش ها برای غلبه بر این مشکل که در برخی از کارهای اخیر پیشنهاد شده است استفاده از سیستم های چندین آنتن در فرستنده و گیرنده است که برای مثال می توان سیستم های چند ورودی چند خروجی (MIMO) را نام برد [50]. در زمینه استفاده از سیستم های چند ورودی-چند خروجی اخیراً Pei و همکاران [51]، [9] به مطالعه مخابره امن روی کانال شناختی چند ورودی- چند خروجی پرداخته اند و ظرفیت امن قابل وصول با قید توان ارسالی و تداخلی را به صورت یک مسئله بهینه سازی شبه محدب فرمول کرده اند.

از آنجا که استفاده از چند آنتن شامل هزینه های سخت افزاری بالقوه قابل توجهی است و عمدتاً به دلیل محدودیت اندازه و توان مصرفی گره های موجود در شبکه، به کارگیری این روش و پیاده سازی چند آنتن همیشه امکان پذیر نمی باشد، استفاده از مشارکت گره که با عنوان مخابرات مشارکتی از آن یاد می شود، یک راه موثر و یک جایگزین کم هزینه است که مزایای استفاده از سیستم های چند آنتن

را برای گره‌های تک آنتنی فراهم می‌کند [52] و روشی دیگر برای غلبه بر چالش دستیابی به نرخ امن غیر صفر است. در واقع از مخابرات مشارکتی، برای تسهیل انتقال پیام‌های محرمانه از منبع به مقصد و بهبود عملکرد ارتباطات بی‌سیم امن استفاده می‌شود.

به طور خاص، مشارکت گره از طریق رله می‌تواند نرخ امن را با بهره برداری و کاهش اثرات کانال افزایش دهد. در این سیستم، مبدأ برای ارسال پیام خود به مقصد از یک رله برای پنهان کردن پیام خود از شنود کمک می‌گیرد و داده از طریق یک یا چند رله به مقصد ارسال می‌گردد؛ به عبارت دیگر این مدل، تعمیم کانال رله [53] و کانال استراق سمع [54] است. اغلب از مشارکت برای افزایش نرخ انتقال یا تابع قابلیت اطمینان استفاده می‌شود. در [55] نقش جدیدی از رله در ایجاد یک ارتباط امن از منبع به مقصد معرفی شده است. در این راستا، استراتژی‌های مشارکت مختلفی برای کانال رله-شنود در نظر گرفته شده و ناحیه نرخ امن مربوط به آنها مشخص شده است. همچنین نشان داده است که دستیابی به یک نرخ امن کامل مثبت در [56] چندین سناریو که در آنها ظرفیت امن در غیاب رله صفر است، امکان پذیر است.

۲-۱۴-۱ سیستم‌های چند زیرحاملی

طیف فرکانسی می‌تواند به صورت تک‌حاملی و یا چندحاملی بین کاربران اولیه و ثانویه به اشتراک گذاشته شود [57]. در حالت اول، کاربران ثانویه و اولیه از فناوری‌های با پهنای باند وسیع (UWB) یا CDMA استفاده می‌کنند. در حالت دوم، کاربران ثانویه و اولیه طیف فرکانسی را به زیرحامل‌هایی تقسیم می‌کنند و از فناوری‌های FDMA و یا OFDMA جهت ارسال اطلاعات و دسترسی طیفی استفاده می‌کنند. سیستم‌های چند زیرحاملی با تقسیم باند فرکانسی به زیرباندهای موازی، جریان با نرخ داده بالا به جریان‌هایی با نرخ داده پایین تجزیه می‌گردد [12]. هرچه تعداد زیرحامل‌ها افزایش می‌یابد، پهنای باند هر زیرکانال باریک‌تر می‌شود. در [58] واقع با تقسیم باند فرکانسی به زیر کانال‌هایی با پهنای باند کوچک‌تر، هر زیر کانال تحت تأثیر محوشوندگی هموار قرار

می‌گیرد که پیچیدگی گیرنده را کاهش می‌دهد و توانایی سیستم‌های مخابراتی برای غلبه بر مشکل ناشی از کانال‌های فرکانس‌گزين، افزایش می‌یابد. به تکنیک دسترسی چندگانه با حامل‌های فرکانسی تقسیم شده عمود برهم در حالتی که حامل‌ها بین چند کاربر توزیع می‌شود، OFDMA اطلاق می‌گردد. این روش برای داشتن یک انتقال با کارایی بالا و انتقال اطلاعات با نرخ بالا در کانال‌های مخابراتی استفاده می‌شود. این روش از وقوع تداخل بین سمبل (ISI) جلوگیری می‌کند و همچنین از طیف فرکانسی به طور بهینه استفاده می‌شود [59].

راديوشناختی نیاز به لایه فیزیکی منعطف و کارا دارد. مخابرات چند زیرحاملی به خاطر توانایی در زمینه حسگری و همچنین قابلیت پر کردن فاصله‌های طیفی رها شده توسط کاربر اولیه، به عنوان یک نامزد برای سیستم‌های راديو شناختی پیشنهاد شده است. سیستم‌های راديوشناختی مبتنی بر چند زیرحامل می‌توانند ملاحظات مربوط به شکل طیف را به وسیله غیرفعال کردن زیرحامل‌هایی که کاربر اولیه فعلاً در حال ارسال روی آن است یا زیرحامل‌هایی که امکان تداخل با دیگر کاربران را دارد، برآورده نمایند. علاوه بر این منابع متفاوت سیستم می‌تواند در جهت افزایش بازدهی مطابق با شرایط محیطی مختلف ارسال، توزیع و استفاده شود. سیستم‌های چند زیرحاملی، دسترسی چندگانه بسیار منعطف و تخصیص طیفی پهنای باند در اختیار را امکان پذیر می‌کند که می‌تواند در سیستم‌های راديوشناختی بدون هیچ گونه افزایش پیچیدگی سخت افزاری پیاده گردد. در این سیستم چندین پارامتر مانند فضای زیرحامل، تعداد زیرحامل، مدولاسیون، کدینگ و توان می‌تواند تنظیم شود.

۱-۱۵ تخصیص منابع

یکی از مهم‌ترین راهکارها جهت کنترل تداخل، افزایش بهره‌وری شبکه و فراهم کردن کیفیت درخواستی کاربران در شبکه‌های راديویی، تخصیص منابع است. منابع یک شبکه مخابراتی بی‌سیم، شامل توان ارسالی کاربران، باند فرکانسی و کدهای ارسال است و در این میان، توان و فرکانس مهم‌ترین و کلیدی‌ترین پارامترهای تخصیص منابع شبکه‌های راديویی، جهت استفاده بهینه از منابع

شبکه محسوب می‌شود. هدف تخصیص توان و فرکانس به‌گونه‌ای است که عملکرد سیستم بهینه شود و کیفیت سرویس لازم بدست آید [60].

مسائل تخصیص توان و فرکانس را می‌توان به صورت مسائل بهینه‌سازی که در آن متغیرهای مسئله، منابع مورد نظر هستند مانند توان هر کاربر در فرکانس‌های مختلف بیان کرد. تابع هدف، تابع بهره کاربر مانند تابعی از سیگنال به نویز کاربر و یا تابعی از توان ارسالی کاربران است. قیدهای این مسئله شامل انواع محدودیت‌های کاربران و یا سیستم است. این قیدها در شبکه‌های مخابراتی متداول، غالباً شامل بیشینه توان ارسالی کاربران، کیفیت درخواستی آنها و بیشینه نرخ ارسال است [61] در شبکه‌های رادیوشناختی، دسته دیگری که نشان‌دهنده راهکارهای دسترسی کاربران ثانویه به طیف فرکانسی به این قیدها اضافه شده است. یک روش رایج برای محافظت از ارسال کاربر اولیه، اعمال قید محدودیت توان تداخل بر ارسال کاربر ثانویه است. در شبکه رادیو شناختی، مسئله تخصیص منابع از دید کاربران اولیه، مشابه با مسئله تخصیص منابع در شبکه‌های متداول مخابراتی است. موضوع جدید، چگونگی تخصیص منابع از دید کاربران ثانویه است که با توجه به قیدهای جدید پیچیده‌تر خواهد بود. در [40] تخصیص منابع برای دستیابی به نرخ امن، به طور کلی دو حالت در نظر گرفته می‌شود:

✓ بیشینه کردن نرخ امن با قید بیشینه توان ارسالی کاربران ثانویه و بیشینه تداخل بر کاربران اولیه

✓ به حداقل رساندن کل توان ارسالی با قید کمینه نرخ امن ارسال و بیشینه تداخل بر کاربران اولیه

در این پایان نامه، حالت اول یعنی بیشینه کردن نرخ امن به عنوان تابع هدف مورد بررسی قرار می‌گیرد.

در سیستم‌های چند زیرحاملی چند کاربره، به علت موقعیت‌های مکانی متفاوت هر کاربر، دریافت و ارسال کاربران، تضعیف‌های متفاوتی را تجربه می‌کنند. برای بهره‌مند شدن از این چندگانگی، تخصیص

بهینه منابع باید در جهت بیشینه کردن عملکرد کلی صورت پذیرد. بنابراین، فرایند تخصیص نه تنها شامل تخصیص توان بلکه شامل تخصیص زیر حامل نیز می‌شود به گونه‌ای که مجموعه مجزایی از زیرحامل‌ها باید به هر کاربر اختصاص یابد. در مسائل چندکاربره و چندحاملی، چون متغیر بهینه‌سازی هر کاربر، بردار توان در زیرحامل‌های مختلف است به این دسته از مسائل، تخصیص منابع برداری می‌گویند. مجموعه مجزای زیر حامل‌ها، مسئله را در گروه مسائل بهینه‌سازی غیرمحدب و NP-hard قرار می‌گیرند و پیچیدگی محاسباتی آنها بسیار بالا است. در حالت چندکاربره با توجه به قیدهای مربوط به کیفیت سرویس کاربران اولیه، حجم محاسباتی این دسته از مسائل بسیار بالا است. این مشکل، با وجود قیدهای دیگر برای مسئله بهینه‌سازی کاربران ثانویه تشدید خواهد شد. به همین دلیل، این دسته از مسائل در گروه مسائل بهینه‌سازی NP-hard قرار می‌گیرند. یکی از روش‌های حل این مسائل، استفاده از روش‌های جداسازی است که در آن، با استفاده از تابع دوگان مسئله بهینه‌سازی، مسئله اولیه به زیر مسائلی در سطح کاربران شبکه و یک مسئله جامع، جهت هماهنگی زیر مسائل تقسیم می‌شود. در مسائل چند زیر حاملی چند کاربره، با جداسازی مسئله به دو مسئله تخصیص فرکانس و تخصیص توان، مسئله حل می‌شود.

در این بخش، منابع مطالعاتی استفاده شده در این تحقیق و سابقه تحقیقات انجام شده در زمینه تخصیص منابع در شبکه‌های شناختی مبتنی بر رله و نرخ امن در این شبکه‌ها را ارائه می‌کنیم. در این بخش سعی بر آن است که ابتدا با مرور این مقالات، ایده‌هایی که روی آن‌ها کار کرده ایم، مطرح شوند. همان طور که در فصل قبل اشاره شد یکی از مسائل مورد بررسی در شبکه‌ها تخصیص منابع است که با توجه به شرایط موجود و با هدف بهینه کردن یک تابع هدف مربوط به شبکه، منابع به صورت بهینه تخصیص می‌یابند. یکی از معمول‌ترین تابع‌های هدف در مسائل تخصیص منابع چه در حالت شناختی و چه غیرشناختی تابع مجموع نرخ ارسال است. تحقیقات انجام شده در زمینه تخصیص منابع را به دو دسته کلی شبکه‌های شناختی مبتنی بر رله و شبکه‌های با نرخ امن مبتنی بر رله دسته‌بندی کرده و به بررسی آن‌ها می‌پردازیم.

۱-۱۵-۱ تخصیص منابع در شبکه‌های شناختی مبتنی بر رله یک‌طرفه

در شبکه‌های رادیو شناختی، دسته دیگری از قیدها برای محافظت از ارسال کاربر اولیه نیز، به این قیدها اضافه شده است. مسئله تخصیص منابع در شبکه رادیو شناختی، مشابه با مسئله تخصیص منابع در شبکه‌های متداول مخابراتی است و تنها نکته جدید، چگونگی تخصیص منابع از دید کاربران ثانویه است که با توجه به قیدهای جدید پیچیده‌تر خواهد بود. از تحقیقات انجام شده در زمینه تخصیص منابع در شبکه‌های شناختی مبتنی بر رله می‌توان به اشاره کرد. در با هدف بیشینه کردن مجموع نرخ به تخصیص منابع در یک شبکه شناختی OFDMA چند کاربره با استفاده از چندین رله کدبرداری و ارسال پرداخته شده است. پیچیدگی محاسبات در الگوریتم‌های جستجو با افزایش زیرحامل‌ها و رله‌ها افزایش می‌یابد. برای غلبه بر این مشکل در این مقاله یک الگوریتم تخمین توزیع^۱ که یک الگوریتم تکاملی احتمالی است، پیشنهاد شده است.

در تخصیص منابع در یک شبکه شناختی OFDMA مبتنی بر رله DF با یک کاربر بررسی شده است. در این مقاله از تکنیک تجزیه دوگان^۲ برای انتخاب رله، تخصیص توان و زیر حامل به طور بهینه جانبی و با هدف بیشینه کردن ظرفیت استفاده شده است و یک روش زیربهینه برای جلوگیری از پیچیدگی محاسبات روش بهینه ارائه شده است. در شبکه‌های رادیو شناختی OFDMA مبتنی بر رله مورد مطالعه قرار گرفته است و با هدف تخصیص توان و زیرحامل‌ها بین کاربران ثانویه برای رسیدن به بهترین نرخ ممکن و با در نظر گرفتن محدودیت‌های حداکثر توان داخلی روی سیستم اولیه، به تجزیه و تحلیل سیستم‌های ثانویه با یک رله و چندین رله پرداخته شده است. با افزایش تعداد زیرحامل‌ها، رله‌ها و کاربران ثانویه، پیچیدگی محاسباتی الگوریتم بهینه به طور نمایی افزایش می‌یابد که برای رسیدن به پیچیدگی کم‌تر، دو الگوریتم زیربهینه پیشنهاد شده است که در آن‌ها تأثیر عوامل فوق روی پیچیدگی محاسباتی به صورت خطی است و این باعث

^۱ Estimation of Distribution Algorithm (EDA)

^۲ Dual Optimization Method

کاهش پیچیدگی محاسباتی الگوریتم شده است.

در به تخصیص توان و انتخاب رله در شبکه شناختی با چندین رله پرداخته شده است. در این مقاله، با انتخاب توأم رله و تخصیص توان، به حداکثر رساندن نرخ سیستم رادیو شناختی با محدودیت تداخل روی کاربر اولیه بررسی می‌شود. ابتدا یک رویکرد مبتنی بر روش بهینه‌سازی دوگان و سپس یک روش زیر بهینه برای کاهش پیچیدگی ارائه شده است.

۲-۱۵-۱ تخصیص امن منابع در شبکه‌های شناختی مبتنی بر رله یک‌طرفه

با اضافه شدن مشکل امنیت و تعریف جدید از نرخ به عنوان نرخ امن پیچیدگی حل مسئله تخصیص منابع با توجه به غیرمحدب شدن آن افزایش می‌یابد. در اینجا به تعدادی از تحقیقات انجام شده در این زمینه اشاره می‌کنیم. با در نظر گرفتن یک شبکه غیرشناختی تک‌حاملی با یک کاربر و در حضور یک یا، در [21] چند شنود، از مشارکت گره برای دستیابی به امنیت لایه فیزیکی با روش‌های مشارکت کدبرداری و ارسال، تقویت و ارسال استفاده شده است. در این مقاله‌ها دو هدف پیشینه کردن نرخ امن با قید توان و به حداقل رساندن کل توان ارسالی تحت قید نرخ امن، بررسی شده است. در [18] برای اولین هدف، یک راه حل دقیق برای روش DF با یک یا چند شنود بدست آورده شده است. برای هدف دوم، با معرفی محدودیت‌های اضافی به منظور کاهش پیچیدگی مسئله، یک راه حل زیربهینه ارائه شده است.

در [26] برای دستیابی به نرخ امن، رله کدبرداری و ارسال یک طرفه به کار گرفته شده است و یک مسئله بهینه‌سازی برای تخصیص امن منابع در یک شبکه چند کاربره غیرشناختی بیان و بررسی شده است. همچنین از سیستم چند زیرحاملی استفاده شده است. در این مقاله، تخصیص منابع به عنوان یک مسئله بهینه‌سازی ترکیبی و غیر محدب فرمول شده و یک الگوریتم تخصیص منابع توزیعی و تکرار شونده کارآمد ارائه شده است و با استفاده از تجزیه دوگان فرم بسته ای برای تخصیص توان و زیرحامل بدست آمده است.

در [18] تخصیص توان برای بیشینه کردن نرخ امن در یک سیستم چند حاملی با رله کدبرداری و ارسال و با حضور یک شنود مطالعه شده است. سه حالت انتقال در سیستم در نظر گرفته شده است. بدون ارتباط که منبع و رله هیچ ارسالی ندارند؛ ارتباط مستقیم، منبع در طول بازه زمانی اول سیگنال ارسال می کند در حالی که در بازه زمانی دوم رله هیچ سیگنالی ارسال نمی کند؛ ارتباطات با استفاده از رله، منبع در طول بازه زمانی اول سیگنال ارسال می کند و در بازه زمانی دوم رله سیگنال دریافتی را بعد از کدگذاری مجدد به مقصد ارسال می کند. در این مقاله یک روش بهینه برای تخصیص توان و زیرحامل برای بیشینه کردن نرخ امن با قید توان و همچنین یک روش زیربهینه برای کاهش پیچیدگی محاسباتی پیشنهاد شده است. نشان داده شده است راه حل زیر بهینه پیشنهادی وقتی تعداد زیرحامل ها به بی نهایت می رود به طور مجانبی بهینه است. همچنین نتایج عددی نشان می دهد حتی وقتی تعداد زیر حامل ها تقریباً کوچک است، عملکرد روش زیربهینه نزدیک به روش بهینه است.

با بررسی و مطالعه این دو دسته تحقیقات انجام شده دیدیم کارهایی در زمینه تخصیص منابع با هدف بیشینه کردن نرخ امن در شبکه شناختی مبتنی بر رله کدبرداری و ارسال شده است. در نتیجه یک شبکه شناختی مبتنی بر رله یک طرفه کدبرداری و ارسال با حضور شنود در این شبکه تعریف گردید که هدف در آن بیشینه کردن مجموع نرخ امن می باشد. از دو دسته مقالات بررسی شده برای تعریف نرخ امن و همچنین قیدهای مورد نیاز برای شبکه شناختی در تعریف مسئله جدید، استفاده شده است.

مسئله امنیت و بررسی نرخ امن برای شبکه های شناختی و یا شبکه های مبتنی بر رله به طور مجزا انجام گرفته است ولی تاکنون کاری در زمینه بررسی امنیت و تخصیص منابع با هدف بیشینه کردن نرخ ارسال امن در شبکه رادیوشناختی مبتنی بر رله انجام شده است. در این بخش، به بررسی امنیت در شبکه شناختی مبتنی بر رله و تخصیص توان، رله و زیرحامل با هدف بیشینه کردن

مجموع نرخ ارسال امن پرداخته می‌شود. در این راستا سیستم‌های رله کدبرداری و ارسال مبتنی بر دسترسی چندگانه با تقسیم فرکانسی متعامد به علت کارایی بالا و سادگی گزینه مناسبی می‌باشند.

۱-۱۵-۳ پیشینه کردن مجموع نرخ امن در شبکه‌های شناختی مبتنی بر

رله یک‌طرفه

در این بخش مدل سیستم که یک شبکه ثانویه شامل یک ایستگاه پایه را که به U کاربر ثانویه، $U = 1 \dots U$ سرویس ارائه می‌دهد، در نظر می‌گیریم. فرض می‌کنیم کاربران ثانویه نقش رله کدبرداری و ارسال را ایفا می‌کند. برای سادگی مسئله، فرض می‌کنیم چند شنود و یک کاربر اولیه در شبکه وجود دارند. در این شبکه تخصیص منابع رادیویی کانال فرسو را برای کاربران ثانویه با هدف دستیابی به حداکثر نرخ امن بررسی می‌کنیم. فرض می‌شود تکنیک OFDM در این شبکه مورد استفاده قرار می‌گیرد، به این ترتیب طیف فرکانسی سیستم به زیرحامل متعامد، $n = 1 \dots N$ تقسیم شده است که در هر پرش استفاده می‌شود. در روش اجاره طیف کاربر ثانویه در صورت استفاده همزمان از طیف باید امنیت اطلاعات سرویس کاربر اولیه را تضمین کند. آستانه تداخل به صورت مرسوم به عنوان معیار تضمین کیفیت سرویس اولیه استفاده می‌گردد، بنابراین با این شرط که کاربران ثانویه تداخلی بیشتر از برای کاربر اولیه ایجاد نکنند، می‌توانند از طیف کاربر اولیه استفاده می‌کند.

فرض می‌کنیم ارسال با رله DF و بر مبنای پروتکل نیمه دوطرفه و در دو بازه زمانی برابر انجام می‌شود در بازه زمانی اول، ایستگاه پایه سیگنال را روی همه زیرحامل‌ها ارسال می‌کند و کاربران ثانویه و شنودگر گوش می‌کنند. در بازه زمانی دوم، رله‌ها سیگنال دریافتی از ایستگاه اولیه در بازه اول را کدبرداری کرده و مجدداً کدگذاری کرده و ارسال می‌کنند و کاربران ثانویه که اولیه گوش می‌کند. در هر دو بازه زمانی کاربران ثانویه، شنود سیگنال ارسالی را دریافت می‌کند. زیرحامل‌ها در دو بازه زمانی بر مبنای جفت شدن زیر حامل‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند، بدین صورت که هر زیر حامل

در مبدأ با زیرحامل در مقصد جفت می‌شود و تنها به یک رله تخصیص می‌یابد. بنابراین در هر ارسال زیرحامل‌ها به صورت جفت شده مورد استفاده قرار می‌گیرند. بیشینه توان ارسالی که مبدأ و رله‌ها می‌توانند مورد استفاده قرار دهند، به ترتیب با مشخص می‌شوند. توان ارسالی مبدأ در بازه زمانی اول روی زیرحامل و رله برای کاربر برابر با و توان ارسالی رله روی زیرحامل در بازه زمانی دوم برابر با است. بهره کانال به صورت رایلی در نظر گرفته می‌شود. P توان ارسال شده روی کانال و توان نویز سیستم است.

۱-۱۶ رله و کاربرد آن در ارسال امن

مشارکت گره از طریق رله می‌تواند نرخ امن را با بهره‌برداری و کاهش اثرات کانال افزایش دهد. در این سیستم، مبدأ برای ارسال پیام خود به مقصد از یک رله برای پنهان کردن پیام خود از شنود کمک می‌گیرد. بنابراین در این بخش کانال رله و ظرفیت آن را بررسی می‌کنیم. ابتدا کانال رله در حالت کلی بررسی شده و ظرفیت کانال رله یک طرفه و شرایط بهینه برای بیشینه نمودن نرخ داده در این کانال بررسی می‌شود. کانال رله شامل یک مبدأ، یک مقصد و یک یا تعدادی گره میانی می‌باشد. این گره‌های میانی رله‌ها می‌باشند که به ارسال اطلاعات از مبدأ به مقصد کمک می‌کنند.

۱-۱۶-۱ کانال رله بدون حافظه گسسته

کانال رله بدون حافظه گسسته در ابتدا توسط Vender Meulen معرفی گردید. کانال بی‌حافظه به این معنی است که خروجی‌های کانال در بازه زمانی حال، مستقل از سمبل‌های دریافتی گذشته می‌باشد. ارتباط در کانال‌های دوپرسی در دو بازه زمانی صورت می‌گیرد. بازه زمانی اول برای دریافت داده‌های ارسالی از مبدأ به رله و بازه زمانی دوم برای ارسال داده‌ها از رله به مقصد می‌باشد. در سیستم‌های رله دو روش اصلی برای رله کردن وجود دارد.

✓ کدبرداری و ارسال DF: در این روش تمامی داده‌های ارسالی از مبدأ در رله کدبرداری می‌شوند. با استفاده از این روش رله در ارسال پیام با مبدأ همکاری می‌کند. داده‌های دریافتی مجدداً کدگذاری شده و سپس ارسال می‌شوند.

✓ تقویت و ارسال AF: در این روش نیازی نیست که رله هیچ یک از بخش‌های پیام را کدبرداری کند. هر رله سیگنال نویزی دریافت شده در مرحله اول را بدون کدبرداری، تقویت و سپس ارسال می‌کند.

عیب روش AF نسبت به روش DF این است که نویز نیز در رله تقویت شده و بیشتر انتشار می‌یابد. در این پایان نامه از روش کدبرداری و ارسال استفاده شده است، بنابراین در این بخش به بررسی ظرفیت در این روش بسنده می‌کنیم.

۲-۱۶-۱ کانال رله یک‌طرفه کدبرداری و ارسال

در این بخش به بررسی کلی نرخ‌های قابل حصول در شبکه‌های رله یک‌طرفه کدبرداری و ارسال می‌پردازیم. کانال رله یک‌طرفه شامل یک فرستنده، یک گیرنده و رله است. ظرفیت کانال رله یک‌طرفه کدبرداری و ارسال به صورت زیر محاسبه می‌شود. برای بررسی ظرفیت کانال رله یک‌طرفه، یک کانال دوپرسی ساده شامل یک مبدأ، یک رله و یک مقصد را در نظر می‌گیریم. اگرچه رله و مقصد ممکن است بیش از یکی باشند. ابتدا نسبت سیگنال به نویز^۱ (SNR) به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$SNR = gp \quad (1)$$

$$SNR_{TpTusm} = g_{TpTusm} P_{TpTusm} \quad (2)$$

$$SNR_{TusRpm} = g_{TusRpm} P_{TusRpm} \quad (3)$$

$$SNR_{Tpem} = \max_{e \in \mathcal{E}} (g_{Tpem}) P_{TpTusm} \quad (4)$$

^۱ Signal-to-Noise-Ratio

$$SNR_{TusRusm}^1 = g_{TusRusm} P_{TusRusm}^1 \quad (5)$$

$$SNR_{TusRusm}^2 = g_{TusRusm} P_{TusRusm}^2 \quad (6)$$

که در آن g بهره کانال و p توان ارسالی می باشد. همچنین $R_{TpTusmm}^s$ و $R_{TusRusmm}$ ،
 $R_{TusRusm}^2$ ، $R_{TusRusm}^1$ ، $R_{Tp,e}^m$ ، R_{TusRp}^m ، R_{TpTus}^m
 نرخ داده پرش اول و نرخ داده پرش دوم تعریف می گردند.

$$R_{TpTus}^m = \frac{1}{2} \log(1 + SNR_{TpTusm}) \quad (7)$$

$$R_{TusRp}^m = \frac{1}{2} \log(1 + SNR_{TusRpm}) \quad (8)$$

$$R_{Tp,e}^m = \frac{1}{2} \log(1 + SNR_{Tpem}) \quad (9)$$

$$R_{TusRusm}^1 = \frac{1}{2} \log(1 + SNR_{TusRusm}^1) \quad (10)$$

$$R_{TusRusm}^2 = \frac{1}{2} \log(1 + SNR_{TusRusm}^2) \quad (11)$$

$$R_{TusRusmm} = R_{TusRusm}^1 + R_{TusRusm}^2 \quad (12)$$

که در آن SNR_{TpTusm} ، SNR_{Tpem} و $SNR_{TusRusm}^1$ نسبت سیگنال به نویز پرش اول
 و SNR_{TusRpm} و $SNR_{TusRusm}^2$ در پرش دوم می باشند. نرخ داده کانال دو پرشی، برابر با
 کمینه نرخ امن ارسالی در دو بازه زمانی است

$$R_{date} = \min(R_{TpTus}^m, R_{TusRp}^m)$$

همان طور که قبلاً اشاره شد، ظرفیت امن تفاضل بین ظرفیت کانال اصلی و کانال استراق

سمع است

$$R_{TpTusmm}^s = [R_{date} - \max_{e \in \epsilon} R_{Tp,e}^m] \quad (8)$$

برای دستیابی به بیشینه نرخ داده ، باید شرایطی برقرار گردد که نرخ دو پرس برابرشود .این

مفهوم یک شرط بهینه برای مسئله زیر است:

$$\max_{us \in US} \sum_{m=1}^M \eta_{TusRusmm} R_{TusRusmm} \quad (12)$$

نمادگذاری استفاده شده در این تحقیق در جدول ارائه شده است.

R_p گیرنده اولیه	T_p فرستنده اولیه
R_{us} گیرنده ثانویه	T_{us} فرستنده ثانویه
$\mathcal{E} = \{1, \dots, E\}$ گروه استراق سمع کننده ها	$us = \{1, \dots, US\}$ گروه خطوط ثانویه فعال
$\overline{R^{S,R}}$ نرخ ثانویه برای خط اولیه مدنظر سیستم	$M = \{1, \dots, M\}$ زیرحامل ها
$R_{TusRusmm}$ نرخ امن لحظه‌ای از فرستنده ثانویه	$R_{TpTusmm}^S$ نرخ امن لحظه‌ای از فرستنده اولیه
R_{TpTus}^m نرخ امن لحظه‌ای بین فرستنده اولیه به فرستنده ثانویه	R_{TusRp}^m نرخ امن لحظه‌ای بین فرستنده ثانویه به گیرنده اولیه
\mathcal{G}_{TpTusm} بهره کانال بین فرستنده اولیه و فرستنده ثانویه	$R_{Tp,e}^m$ نرخ امن لحظه‌ای فرستنده اولیه با حضور استراق سمع کننده
$\mathcal{G}_{TusRusm}$ بهره کانال بین فرستنده ثانویه و گیرنده ثانویه	\mathcal{G}_{TusRpm} بهره کانال بین فرستنده ثانویه و گیرنده اولیه
	$\mathcal{G}_{Tp,em}$ بهره کانال بین فرستنده اولیه و کاربر متخاصن (شنودگر)
P_{TusRpm} توان ارسالی تخصیص داده شده بین فرستنده ثانویه و گیرنده اولیه در بازه زمانی دوم	P_{TpTusm} توان ارسالی تخصیص داده شده بین فرستنده اولیه و فرستنده ثانویه در بازه زمانی اول
$P_{TusRusm}^1$ توان ارسالی تخصیص داده شده بین فرستنده ثانویه و گیرنده ثانویه در بازه زمانی اول	$P_{TusRusm}^2$ توان ارسالی تخصیص داده شده بین فرستنده ثانویه و گیرنده ثانویه در بازه زمانی دوم
$\rho_{TpTusmm} \in \{0,1\}$ یک ضریب تخصیص زیرحامل m برای ارسال بین فرستنده و گیرنده اولیه در طول فرستنده ثانویه T_{us} در دو بازه زمانی	$\eta_{TusRusmm} \in \{0,1\}$ یک ضریب تخصیص زیرحامل m بوسیله فرستنده ثانویه T_{us} برای ارسال به گیرنده ثانویه R_{us}
SNR_{TpRusm} توان در بهره کانال بین ثانویه و اولیه	SNR_{TpTusm} توان اولیه در بهره کانال اولیه
$SNR_{TusRusm}^1$ توان در بهره ثانویه در بازه اول	SNR_{Tpem} توان در بهره شنودگر
	$SNR_{TusRusm}^2$ توان در بهره ثانویه در بازه دوم

جدول ۳-۱ نمادگذاری

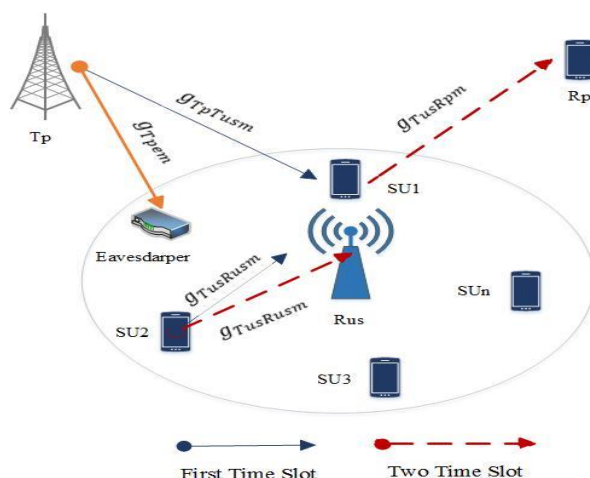
فصل چہارم: اہداف و نوآوری

۱۷-۱ سیستم مدل و بیان مسئله

۱-۱۷-۱ مدل سیستم

در این پایان نامه اجاره طیف در یک شبکه رادیو شناختی مبتنی بر OFDMA به منظور حفظ امنیت ارسال اطلاعات شبکه اولیه مورد بررسی قرار می‌گیرد. در این شبکه یک خط فرستنده اولیه Tp گیرنده اولیه Rp و $us = \{1, \dots, US\}$ جفت خطوط ثانویه فعال، فرستنده ثانویه Tus گیرنده ثانویه Rus داریم. شبکه اولیه به صورت OFDMA بوده و فرض می‌شود پهنای باند (B) موجود به $N = \{1, \dots, N\}$ زیرحامل تقسیم می‌شود. کاربر اولیه به صورت همزمان می‌تواند از چند زیرحامل استفاده نماید، در حالی که کاربران ثانویه فقط بر روی یک زیرحامل قابلیت ارسال اطلاعات را دارند. به علاوه در شبکه مورد نظر، گروه استراق سمع‌کننده‌ها $\varepsilon = \{1, \dots, E\}$ وجود دارد که سعی در شنود اطلاعات ارسالی دارد پس باید نرخ امن کاربر اولیه $R_{TpTusmm}^s$ حفظ شود بنابراین کاربران ثانویه به صورت ایستگاه‌های رله رمزگشایی و ارسال عمل کرده و به شبکه اولیه در ارسال اطلاعات با هدف امنیت آن‌ها کمک می‌کنند که این تصمیم‌گیری توسط شبکه کنترلر مرکزی (CNC) به همه اطلاعات کانال شامل بهره، توان کانال و... دسترسی دارد صورت می‌گیرد. در شبکه مورد نظر ارسال اطلاعات به صورت فریم به فریم انجام می‌شود که در آن هر فریم شامل دو بازه زمانی است. در بازه زمانی اول ایستگاه پایه اولیه اطلاعات را ارسال کرده در حالی که کاربران ثانویه و کاربران متخصص به ایستگاه پایه اولیه گوش می‌دهند. در بازه زمانی دوم کاربران ثانویه‌ای که برای کمک به ارسال اطلاعات شبکه اولیه انتخاب شده‌اند، اطلاعات دریافتی از شبکه اولیه را رمزگشایی و مجدداً رمزگذاری کرده، و اطلاعات رمز شده را به سمت کاربر اولیه ارسال می‌کند. سایر کاربران ثانویه، در صورت وجود، در بازه زمانی دوم اطلاعات خود را به ایستگاه پایه ثانویه ارسال می‌کند. برای شنودگر سناریوهای متفاوتی می‌توان در نظر گرفت مانند اینکه شنودگر در بازه زمانی اول، اطلاعات ارسالی از ایستگاه پایه اولیه را شنود می‌کند و در بازه زمانی دوم اطلاعات ارسالی از کاربران ثانویه اگر زیرحاملی باقی بماند ارسال می‌کند. سیستم مدل

پیشنهادی در شکل زیر نشان داده می‌شود.

شکل ۱-۰: مدل سیستم پیشنهادی در حالی که شنودگر بازه زمانی اول را شنود می‌کند

۲-۱۷-۱ ظرفیت کانال

فرض کنید P_{TpTusm} , P_{TusRpm} , $P_{TusRusm}^1$ و $P_{TusRusm}^2$ به ترتیب توان تخصیص داده شده توسط فرستنده اولیه T_p به کاربر ثانویه T_{us} روی زیر حامل m در بازه زمانی اول، توان تخصیص داده شده توسط فرستنده ثانویه T_{us} به گیرنده اولیه R_p روی زیر حامل m در بازه زمانی دوم، توان تخصیص داده شده توسط فرستنده ثانویه T_{us} به گیرنده ثانویه R_{us} روی زیر حامل m در بازه زمانی اول، و توان تخصیص داده شده توسط فرستنده ثانویه T_p به گیرنده ثانویه T_{us} روی زیر حامل m در بازه زمانی دوم باشد. همچنین فرض کنید گین کانال ما در هر زیر بازه مقدار ثابت و از توزیع رایلی پیروی می‌کند اما روی بازه‌های متفاوت به صورت IID^1 تغییر می‌کند، G_{TpTusm} , G_{TusRpm} , $G_{TusRusm}$ و G_{Tpem} به ترتیب بهره کانال بین فرستنده اولیه T_p و فرستنده ثانویه T_{us} روی زیر حامل m ، بهره کانال بین فرستنده ثانویه T_{us} و گیرنده اولیه R_p روی زیر حامل m ، بهره کانال بین فرستنده ثانویه T_{us} و گیرنده ثانویه R_{us} روی زیر حامل m ، و بهره کانال بین فرستنده اولیه T_p و شنودگر e روی زیر حامل m ، و ما

¹ IID

مسئله را نرخ بیشینه در نظر گرفتیم پس اگر ظرفیت کانال را بیشینه کنیم نرخ ما با ظرفیت کانال یکی می‌شود، $R_{TpTusmm}^S, R_{TusRusmm}, R_{TusRp}^m, R_{TpTus}^m, R_{Tp,e}^m$ و $\overline{R^{S,R}}$ به ترتیب نرخ امن از فرستنده اولیه T_p و فرستنده ثانویه T_{us} در زیرحامل m و کاربر m ، نرخ امن از فرستنده ثانویه T_{us} و گیرنده ثانویه R_{us} در زیرحامل m و کاربر m ، نرخ امن از فرستنده ثانویه T_{us} و گیرنده اولیه در زیرحامل m ، نرخ امن از فرستنده اولیه T_p و فرستنده اولیه T_p و فرستنده ثانویه T_{us} در زیرحامل m ، نرخ امن از فرستنده اولیه T_p و شنودگر e در زیرحامل m ، و نرخ امن مدنظر سیستم است. تعاریف پارامترهای گفته شده به صورت ریاضی در زیر آمده است.

$$R_{TpTusmm}^S = [\min(R_{TpTus}^m, R_{TusRp}^m) - \max_{e \in \mathcal{E}} R_{Tp,e}^m] \quad (1)$$

$$R_{TpTus}^m = \frac{1}{2} \log(1 + g_{TpTusm} P_{TpTusm}) \quad (2)$$

$$R_{TusRp}^m = \frac{1}{2} \log(1 + g_{TusRpm} P_{TusRpm}) \quad (3)$$

$$R_{Tp,e}^m = \frac{1}{2} \log(1 + \max_{e \in \mathcal{E}} (g_{Tpem}) P_{TpTusm}) \quad (4)$$

$$R_{TusRusmm} = \frac{1}{2} \log(1 + g_{TusRusm} P_{TusRusm}^1) + \frac{1}{2} \log(1 + g_{TusRus} P_{TusRusm}^2) \quad (5)$$

۳-۱۷-۱ بیان مسئله

هدف مسئله این است که ما مجموع $R_{TusRusmm}$ نرخ امن از فرستنده ثانویه T_{us} و گیرنده ثانویه R_{us} در زیرحامل m و کاربر m ضرب با ضریب تخصیص داده شده تعیین کننده زیرحامل m استفاده شده برای ارسال بین فرستنده ثانویه T_{us} و گیرنده ثانویه R_{us} مقداری که می‌تواند بگیرد صفر و یک است را با طرح بهینه سازی لاگرانژ بیشینه کنیم. برای این مهم شرایط سیستم باید به گونه‌ای باشد که مجموع ضرب $R_{TpTusmm}^S$ نرخ امن از فرستنده اولیه T_p و فرستنده ثانویه T_{us} در زیرحامل m و کاربر m در $\rho_{TpTusmm}$ ضریب تخصیص داده شده تعیین کننده زیرحامل m استفاده شده برای ارسال بین فرستنده اولیه T_p و گیرنده اولیه R_p از طریق فرستنده ثانویه و این بدان معناست

$$\sum_{us \in US} \sum_{m=1}^M \rho_{TpTusmm} R_{TpTusmm}^S \geq \overline{R^{S.R}} \quad (6)$$

(۶) بدان معناست که مجموع ضرب $R_{TpTusmm}^S$ نرخ امن از فرستنده اولیه T_p و فرستنده ثانویه T_{us} در زیرحامل m و کاربر us در $\rho_{TpTusmm}$ ضریب تخصیص داده شده تعیین کننده زیرحامل m استفاده شده برای ارسال بین فرستنده اولیه T_p و گیرنده اولیه R_p از طریق فرستنده ثانویه باید از نرخ پیش فرض در نظر گرفته بیشتر یا برابر باشد که ما برای سیستم برابر در نظر گرفتیم.

$$\sum_{us \in US} \sum_{m=1}^M \rho_{TpTusmm} P_{TpTusm} \leq P_p^{max} \quad (7)$$

(۷) بدان معناست که مجموع ضرب P_{TpTusm} توان تخصیص داده شده از فرستنده اولیه T_p و فرستنده ثانویه T_{us} در بازه اول و روی زیرحامل m در $\rho_{TpTusmm}$ ضریب تخصیص داده شده تعیین کننده زیرحامل m استفاده شده برای ارسال بین فرستنده اولیه T_p و گیرنده اولیه R_p از طریق فرستنده ثانویه باید از بیشینه توان اولیه پیش فرض در نظر گرفته شده کمتر مساوی باشد و ما در این سیستم طوری آن‌ها را در نظر گرفتیم که حداقل برابر شود چون با این کار حتما شرط دوم که کوچکتر بودن است رخ می‌دهد.

$$\sum_{us \in US} \sum_{m=1}^M \eta_{TusRusmm} P_{TusRusm}^1 \leq P_s^{max} \quad (8)$$

(۸) بدان معناست که مجموع ضرب $P_{TusRusm}^1$ توان تخصیص داده شده از فرستنده ثانویه T_{us} و گیرنده ثانویه R_{us} در بازه اول و روی زیرحامل m در $\eta_{TusRusmm}$ ضریب تخصیص داده شده تعیین کننده زیرحامل m استفاده شده برای ارسال بین فرستنده ثانویه T_{us} و گیرنده ثانویه R_{us} از طریق فرستنده ثانویه باید از بیشینه توان ثانویه پیش فرض در نظر گرفته شده کمتر مساوی باشد و ما در این سیستم طوری آن‌ها را در نظر گرفتیم که حداقل برابر شود چون با این کار حتما شرط دوم که کوچکتر بودن است رخ می‌دهد.

$$\sum_{us \in US} \sum_{m=1}^M (\rho_{TpTusmm} P_{TusRpm} + \eta_{TusRusmm} P_{TusRusm}^2) \leq P_s^{max} \quad (9)$$

(۹) بدان معناست که مجموع ضرب P_{TusRpm} توان تخصیص داده شده از فرستنده ثانویه T_{us} و گیرنده ثانویه R_{us} در بازه اول و روی زیرحامل m در $\rho_{TpTusmm}$ ضریب تخصیص داده شده تعیین کننده زیرحامل m استفاده شده برای ارسال بین فرستنده اولیه T_p و گیرنده اولیه R_p از طریق فرستنده ثانویه و ضرب $P_{TusRusm}^2$ توان تخصیص داده شده از فرستنده ثانویه T_{us} و گیرنده ثانویه T_{us} در بازه دوم و روی زیرحامل m در $\eta_{TusRusmm}$ ضریب تخصیص داده شده تعیین کننده زیرحامل m استفاده شده برای ارسال بین فرستنده ثانویه T_{us} و گیرنده ثانویه R_{us} از طریق فرستنده ثانویه باید از بیشینه توان ثانویه پیش فرض در نظر گرفته شده کمتر مساوی باشد و ما در این سیستم طوری آن‌ها را در نظر گرفتیم که حداقل برابر شود چون با این کار حتما شرط دوم که کوچکتر بودن است رخ می‌دهد.

$$\sum_{us \in US} \rho_{TpTusmm} + \eta_{TusRusmm} = 1 \quad \forall m \in M \quad (10)$$

$$\sum_{m=1}^M \rho_{TpTusmm} + \eta_{TusRusmm} = 1 \quad \forall us \in US \quad (11)$$

در (۶) نرخ امن برای خطوط اولیه، (۷) توان ارسال خطوط اولیه، (۸) و (۹) توان ارسالی سیستم ثانویه در هر دو بازه زمانی، (۱۰) و (۱۱) حالتی در هر بازه زمانی برای ارسال اولیه یا ارسال ثانویه استفاده می‌شود، هستند که فرمول (۱۲) بیانگر این مسئله است.

$$\max \sum_{us \in US} \sum_{m=1}^M \eta_{TusRusmm} R_{TusRusmm} \quad (12)$$

۱۸-۱ تحلیل مسئله

مسئله بهینه سازی در (۶) یک مسئله بهینه سازی غیرمحدب^۱ غیرخطی^۲ مختلط [13] است. با سبک کردن ترکیب پیچیده متحمل برای تخصیص زیرحامل بهینه یک ساختار مجزا و روش تجزیه دوگان در [16] بیان شده است. ما می‌دانیم که طرح تجزیه دوگان با یک راه حل موثر بهینه در [14] محاسبه شده است. ابتدا با توجه به (۱) اگر $R_{TpTus}^m = R_{TusRp}^m$ باشند، بنابراین می‌توانیم مقدار P_{TpTusm} و P_{TusRpm} در (۷)، (۸) و (۹) بدست آورد.

$$R_{TpTusmm}^s = [\min(R_{TpTus}^m \cdot R_{TusRp}^m) - \max_{e \in \mathcal{E}} R_{Tp,e}^m] \rightarrow$$

$$\frac{1}{2} \log(1 + g_{TpTusm} P_{TpTusm}) = \frac{1}{2} \log(1 + g_{TusRpm} P_{TusRpm}) \rightarrow$$

$$P_{TpTusm} = \frac{g_{TusRpm} P_{TusRpm}}{g_{TpTusm}} \quad (13)$$

$$P_{TusRpm} = \frac{g_{TpTusm} P_{TpTusm}}{g_{TusRpm}} \quad (14)$$

$$P_{TusRpm} = P_{TusRpm} + P_{TpTusm}$$

تابع لاگرانژ مسئله بهینه سازی (۱۲) به صورت زیر بدست می‌آید

^۱ nonconvex

^۲ nonlinear

$$\begin{aligned}
L(p, \theta, \zeta, \lambda, \gamma) = & \sum_{use \in US} \sum_{m=1}^M R_{TusRusmm} + \theta \left(\sum_{use \in US} \sum_{m=1}^M R_{TpTusmm}^S - \overline{R^{S,P}} \right) \\
& + \zeta \left(P_p^{max} - \sum_{use \in US} \sum_{m=1}^M P_{TpTusm} \right) \\
& + \lambda \left(P_s^{max} - \sum_{use \in US} \sum_{m=1}^M (P_{TusRpm} + P_{TusRusm}^2) \right) \\
& + \gamma \left(P_s^{max} - \sum_{use \in US} \sum_{m=1}^M P_{TusRusm}^1 \right) \tag{15}
\end{aligned}$$

هر ضرایب لاگرانژ $p, \theta, \zeta, \lambda, \gamma$ متناظر با (۷)، (۸)، (۹) و (۱۰) و p بردار توان فرستنده متغیر با

استفاده از تابع لاگرانژ در (۱۵) تابع دوگان به صورت زیر

$$g(\theta, \zeta, \lambda, \gamma) = \max_{p, \rho, \eta} L(p, \theta, \zeta, \lambda, \gamma) \tag{16}$$

$$\begin{aligned}
g(\theta, \zeta, \lambda, \gamma) = & \max_{p, \rho, \eta} \sum_{use \in US} \sum_{m=1}^M R_{TusRusmm} + \theta \left(\sum_{use \in US} \sum_{m=1}^M R_{TpTusmm}^S - \overline{R^{S,P}} \right) \\
& + \zeta \left(P_p^{max} - \sum_{use \in US} \sum_{m=1}^M P_{TpTusm} \right) + \lambda \left(P_s^{max} - \sum_{use \in US} \sum_{m=1}^M (P_{TusRpm} + P_{TusRusm}^2) \right) \\
& + \gamma \left(P_s^{max} - \sum_{use \in US} \sum_{m=1}^M P_{TusRusm}^1 \right)
\end{aligned}$$

فرمول فوق یعنی باید مقادیر $(\theta, \zeta, \lambda, \gamma)$ را طوری بدست آوریم که g ماکزیمم شود. حال باید از

عبارت لاگرانژ نسبت به ضرایب خواسته شده مشتق گرفت و مسئله بهینه سازی دوگان متناظر

به صورت زیر

$$(\theta^*, \zeta^*, \lambda^*, \gamma^*) = \arg \max_{\theta, \zeta, \lambda, \gamma \geq 0} g(\theta, \zeta, \lambda, \gamma) \tag{17}$$

ما مقدار متغیر توان ارسالی، خطوط ثانویه انتخابی، تخصیص زیر حامل و مقدار متغیر دوگان را

می یابیم.

محاسبه متغیر توان ارسالی ۱-۱۸-۱

با استفاده از (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) ما تابع لاگرانژ دوگان را در (۱۶) جایگذاری کرده و با مشتق از

تابع لاگرانژ نسبت به P_{TusRpm} به معادله (۱۸) می‌رسیم.

$$\frac{\partial L(p, \theta, \zeta, \lambda, \gamma)}{\partial P_{TusRpm}} = \frac{\theta}{2} \left(\frac{\frac{g_{TpTusm} g_{TusRpm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}}}{1 + \frac{g_{TpTusm} g_{TusRpm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}} P_{TusRpm}} - \frac{\frac{\max_{e \in \epsilon} (g_{Tpem}) g_{TusRpm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}}}{1 + \frac{\max_{e \in \epsilon} (g_{Tpem}) g_{TusRpm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}} P_{TusRpm}} \right) - \frac{\zeta g_{TusRpm} + \lambda g_{TpTusm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}} = 0 \quad (18)$$

برای اینکه به (۱۸) برسیم باید از معادله لاگرانژ نسبت به توان مشتق بگیریم حال وقتی که

مشتق را در معادله اعمال می‌کنیم در حقیقت می‌شود مشتق از پارامترهایی که در آن‌ها P_{TusRpm} وجود دارد که به معادله زیر می‌رسیم.

$$\frac{\partial L}{\partial P_{TusRpm}} = \theta \left(\frac{\partial R_{TpTusmm}^S}{\partial P} \right) - \zeta \left(\frac{\partial (P_{TpTusm})}{\partial P} \right) - \lambda \left(\frac{\partial (P_{TusRpm})}{\partial P} \right) = 0 \quad (19)$$

مشتق از $R_{TpTusmm}^S$ به دو صورت است مشتق از R_{TpTus}^m چون به صورت لگاریتمی $x = a \log(bu)$

است و مشتق لگاریتم $x' = a \left(\frac{b}{bu} \right)$ می‌شود که فرمول‌های (۲) و (۴) به صورت زیر می‌شود.

$$\frac{\partial R_{TpTus}^m}{\partial P_{TusRpm}} = \frac{1}{2} \frac{\frac{g_{TpTusm} g_{TusRpm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}}}{1 + \frac{g_{TpTusm} g_{TusRpm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}} P_{TusRpm}} \quad (*)$$

$$\frac{\partial R_{Tp.e}^m}{\partial P_{TusRpm}} = \frac{1}{2} \frac{\frac{\max_{e \in \epsilon} (g_{Tpem}) g_{TusRpm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}}}{1 + \frac{\max_{e \in \epsilon} (g_{Tpem}) g_{TusRpm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}} P_{TusRpm}} \quad (**)$$

حال (*) و (**) را در (۱۹) جایگذاری کرده و برابر صفر قرار داده و مخرج مشترک

می‌گیریم.

$$\frac{\partial L}{\partial P_{TusRpm}} = \frac{\theta}{2} \left(\frac{\frac{g_{TpTusm}g_{TusRpm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}}}{1 + \frac{g_{TpTusm}g_{TusRpm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}} P_{TusRpm}} - \frac{\frac{\max_{e \in \varepsilon}(g_{Tpe})g_{TusRpm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}}}{1 + \frac{\max_{e \in \varepsilon}(g_{Tpe})g_{TusRpm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}} P_{TusRpm}} \right) - \frac{\zeta g_{TusRpm} + \lambda g_{TpTusm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}} = 0 \quad (***)$$

حال ضرب گین‌های فرستنده گیرنده اولیه، ثانویه را بر روی جمع‌شان را h_{TusRpm} می‌نامیم و ماکزیمم بهره شنودگر در بهره فرستنده ثانویه در گیرنده اولیه تقسیم بر مجموعشان را $\max_{e \in \varepsilon}(h_{TusRpm}^e)$ می‌نامیم.

$$h_{TusRpm} = \frac{g_{TpTusm}g_{TusRpm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}} \quad (20)$$

$$\max_{e \in \varepsilon}(h_{TusRpm}^e) = \frac{\max_{e \in \varepsilon}(g_{Tpe})g_{TusRpm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}} \quad (21)$$

حال با جایگذاری (۲۰) و (۲۱) در (***) می‌توان به فرمول زیر رسید.

$$\rightarrow \frac{\theta}{2} \left(\frac{h_{TusRpm}}{1 + h_{TusRpm}P_{TusRpm}} - \frac{\max_{e \in \varepsilon}(h_{TusRpm}^e)}{1 + \max_{e \in \varepsilon}(h_{TusRpm}^e)P_{TusRpm}} \right) - \frac{\zeta g_{TusRpm} + \lambda g_{TpTusm}}{g_{TusRpm} + g_{TpTusm}} = 0$$

$$\lambda_{TusRpm} = \frac{2\zeta g_{TusRpm} + \lambda g_{TpTusm}}{\theta (g_{TusRpm} + g_{TpTusm})} \quad (22)$$

از این اثبات مقدار توان تخصیص شده در سیستم به صورت رابطه (۲۳) می‌شود:

$$P_{TusRpm} = \frac{1}{2} \left[\sqrt{\left(\frac{1}{\max_{e \in \varepsilon}(h_{TusRpm}^e)} - \frac{1}{h_{TusRpm}} \right)^2 + \frac{4}{\lambda_{TusRpm}} \left(\frac{1}{\max_{e \in \varepsilon}(h_{TusRpm}^e)} - \frac{1}{h_{TusRpm}} \right)} - \left(\frac{1}{\max_{e \in \varepsilon}(h_{TusRpm}^e)} - \frac{1}{h_{TusRpm}} \right) \right]^+ \quad (23)$$

اینک باید از معادله لاگرانژ نسبت به $P_{TusRusm}^1$ و $P_{TusRusm}^2$ مشتق بگیریم تا توان تخصیص داده شده ثانویه را در بازه زمانی اول و دوم محاسبه کنیم.

$$\frac{\partial L}{\partial P_{TusRusm}^1} = \frac{1}{2} \frac{g_{TusRusm}}{1 + g_{TusRusm}P_{TusRusm}^1} - \gamma = 0 \quad (24)$$

توان تخصیص داده شده ثانویه در بازه زمانی اول به صورت رابطه (۲۵) بدست می‌آید.

$$P_{TusRusm}^1 = \left[\frac{1}{2\gamma} - \frac{1}{g_{TusRusm}} \right]^+ \quad (25)$$

توان تخصیص داده شده ثانویه در بازه زمانی دوم به صورت رابطه (۲۷) بدست می‌آید.

$$P_{TusRusm}^2 = \left[\frac{1}{2\lambda} - \frac{1}{g_{TusRusm}} \right]^+ \quad (27)$$

انتخاب خط ثانویه و تخصیص زیرحامل را ما تعیین می‌کنیم که کدام زیرحامل برای خطوط ثانویه همکاری با اولیه کار می‌کند تخصیص داده شده رابطه (۲۸) و کدام زیرحامل برای خط ثانویه تخصیص داده می‌شوند رابطه (۲۹) را از رابطه (۷) بدست می‌آوریم.

$$\psi_{TusRpm}^1 = \theta R_{TpTusmm}^S - \zeta P_{TpTusm} - \lambda P_{TusRpm} \quad (28)$$

$$\psi_{TusRusm}^2 = R_{TusRusmm} - \gamma P_{TusRusm}^1 - \lambda P_{TusRusm}^2 \quad (29)$$

حال برای تخصیص زیرحامل‌ها از روابط (۳۰) و (۳۱) استفاده می‌کنیم.

$$(T_{us}^*, m^*) = \arg \max_{us \in S_{us}, m \in S_m} \psi_{TusRpm}^1 \quad (30)$$

$$(T_{us'}^*, m'^*) = \arg \max_{us \in S_{us}, m \in S_m} \psi_{TusRusm}^2 \quad (31)$$

S_{us} و S_m به ترتیب گروهی از زیرحامل‌های در دسترس در اولین و دومین بازه زمانی و گروهی از کاربران ثانویه هستند. برای اینکه بدانیم کدام زیرحامل تخصیص داده شده دو تا شرط می‌گذاریم که اگر $\psi_{TusRpm}^1 > \psi_{TusRusm}^2$ باشد $\rho_{TpTusmm} = 1$ و اگر $\psi_{TusRpm}^1 < \psi_{TusRusm}^2$ رخ داد $\eta_{TusRusmm} = 1$ شود.

زیر گرادیان‌ها از متغیرهای دوگان $(\theta, \zeta, \lambda, \gamma)$ به ترتیب به صورت زیر است

$$\Delta\theta = \sum_{us \in Us} \sum_{m=1}^M R_{TpTusmm}^S - \overline{R^{S,P}} \quad (32)$$

$$\Delta\zeta = P_p^{max} - \sum_{u \in US} \sum_{m=1}^M P_{TpTusm} \quad (33)$$

$$\Delta\lambda = P_s^{max} - \sum_{u \in US} \sum_{m=1}^M (P_{TusRpm} + P_{TusRusm}^2) \quad (34)$$

$$\Delta\gamma = P_s^{max} - \sum_{u \in US} \sum_{m=1}^M P_{TusRusm}^1 \quad (35)$$

و در پایان نحوه بروزرسانی متغیرهای دوگان صورت می‌پذیرد.

$$\theta^{t+1} = [\theta^t - S_{\theta}^{t+1} \Delta\theta^t]^+ \quad (35)$$

$$\zeta^{t+1} = [\zeta^t - S_{\zeta}^{t+1} \Delta\zeta^t]^+ \quad (36)$$

$$\lambda^{t+1} = [\lambda^t - S_{\lambda}^{t+1} \Delta\lambda^t]^+ \quad (37)$$

$$\gamma^{t+1} = [\gamma^t - S_{\gamma}^{t+1} \Delta\gamma^t]^+ \quad (38)$$

گام ۱. مقدار اولیه متغیرهای لاگرانژ $\theta(0), \zeta(0), \lambda(0), \gamma(0)$

گام ۲. بروزرسانی توان‌های ارسالی بر مبنای متغیرهای لاگرانژ در هر تکرار

گام ۱-۲. بروزرسانی متغیرهای $P_{TusRusm}^1$ و $P_{TusRusm}^2$ با استفاده از (۲۵)، (۲۷)

گام ۲-۲. بروزرسانی متغیر P_{TpTusm} با استفاده از (۱۳)

گام ۳-۲. بروز رسانی متغیر P_{TusRpm} با استفاده از (۱۴)

گام ۳. تخصیص زیرحامل‌ها

گام ۱-۳. $S_M = \{1, \dots, N\}$. $S_{us} = Us$

گام ۲-۳. $\eta = 0$ و $\rho = 0$

گام ۳-۳. ساختن (T_{us}^*, m^*) و $(T_{us'}^*, m'^*)$ با استفاده از (۳۰) و (۳۱)

گام ۴-۳. اگر $\rho_{Tp, T_{us}^*, m^*} = 1$ $\psi_{TusRpm}^1 \geq \psi_{TusRusm}^2$

گام ۵-۳. اگر $\eta_{Tus'^*, Rus'^*, m'^*} = 1$ $\psi_{TusRpm}^1 < \psi_{TusRusm}^2$

گام ۶-۳. اگر $\rho_{Tp, T_{us}^*, m^*} = 1$ شود در نتیجه $S_M = S_M - \{m^*\}$ و $S_{us} = S_{us} - \{us^*\}$

گام ۷-۳. اگر $\eta_{Tus'^*, Rus'^*, m'^*} = 1$ شود در نتیجه $S_M = S_M - \{m'^*\}$ و $S_{us} = S_{us} - \{us'^*\}$

گام ۸-۳. اگر $S_M \neq \emptyset$ شد برو به گام ۲-۳

گام ۴. بروزرسانی متغیرهای دوگان با استفاده از زیرگردایان و ...

گام ۱-۴. بروزرسانی متغیر θ با استفاده از (۳۵)

گام ۲-۴. بروزرسانی متغیر ζ با استفاده از (۳۶)

گام ۳-۴. بروزرسانی متغیر λ با استفاده از (۳۷)

گام ۴-۴. بروزرسانی متغیر η با استفاده از (۳۸)

گام ۵. اگر شرط حلقه برآورده نشد برو به گام ۲

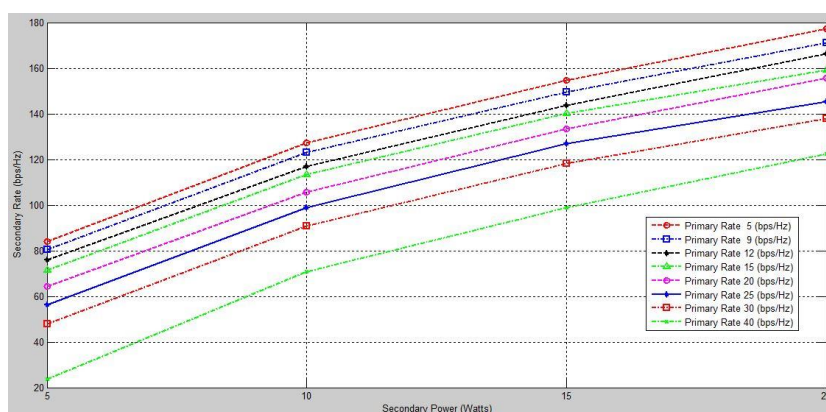
گام ۶. پایان

شکل ۲-۴ الگوریتم برای حل مسئله بهینه‌سازی با استفاده از طرح دوگان لاگرانژ

فصل پنجم: نتیجه گیری و پیشنهاد

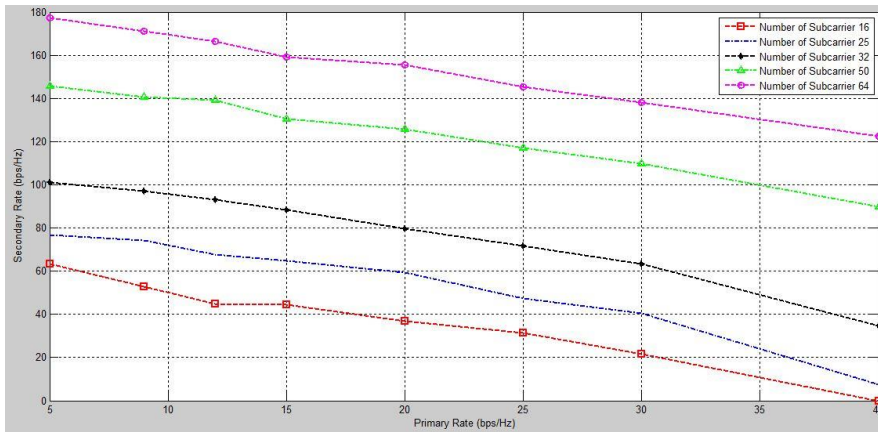
۱۹-۱ نتایج شبیه سازی

در نتایج ما توان ارسالی اولیه را ثابت ($P_p^{max} = 40 \text{ Watts}$) و مقدار زیرحامل و کاربران ثانویه را $N=64$ در نظر گرفته‌ایم و مقدار توان ارسالی ثانویه را تغییر داده و نرخ‌های ثانویه را محاسبه کردیم که شکل ۱-۵ مقادیر مختلف نرخ ثانویه را روی توان‌های متفاوت نشان می‌دهد. با توجه به شکل زیر می‌توان نتیجه گرفت که هر چه توان ارسالی ثانویه افزایش یابد نرخ ثانویه هم شروع به افزایش کرده و امنیت مورد نیاز برای کاربر اولیه افزایش می‌یابد.

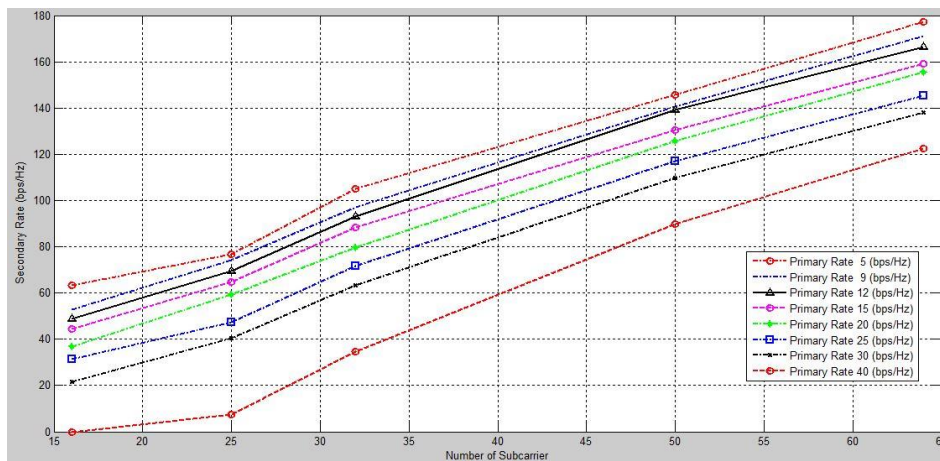
شکل ۱-۵ نرخ ثانویه روی توان ارسالی ثانویه متفاوت

در شکل (۲-۵) ما تاثیرات نرخ امن را برای کاربر اولیه روی زیرحامل‌های مختلف بررسی کردیم. در زیرحامل‌های مختلف هر چه نرخ امن اولیه افزایش یابد نرخ ثانویه شروع به کاهش میکند و این بدان معناست که کاربران ثانویه امنیت ارسال اطلاعات را برای کاربران اولیه تامین می‌کنند. در این قسمت ما $P_p^{max} = 40 \text{ Watts}$ و $P_s^{max} = 20 \text{ Watts}$ در نظر گرفتیم. ما تغییرات نرخ امن کاربر اولیه و محاسبه مجموع نرخ ثانویه سیستم و نتایج شبیه سازی را برای زیرحامل‌های مختلف بررسی کردیم. از طرفی با افزایش زیرحامل‌ها نرخ مجموع سیستم ثانویه افزایش می‌یابد زیرا گین چندگانگی چند کاربری سیستم افزایش می‌یابد.

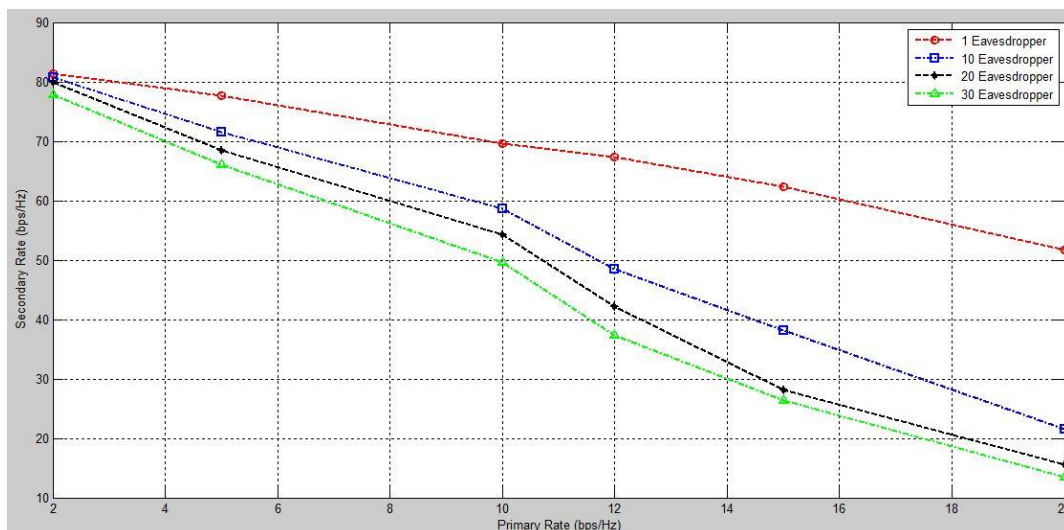
شکل ۲-۵ نرخ ثانویه روی نرخ اولیه مختلف

در شکل (۳-۵) ما تاثیر تعداد کاربران ثانویه در سیستم را بررسی کردیم و نرخ ثانویه نسبت به زیرحامل‌ها را نشان دادیم.

شکل ۳-۵ نرخ ثانویه روی زیرحامل‌های مختلف

و در نهایت تاثیر استراق سمع کننده را بر نرخ سیستم ثانویه مطالعه کردیم. نتایج در شکل (۵-۴) حاکی از این است با افزایش تعداد شنودگرها نرخ ثانویه سیستم را کاهش می‌دهد، زیرا افزایش شنودگرها افزایش بهره‌های چندگانگی چندکاربره را در بر دارد و اگر نرخ امن گاربر اولیه متقاعد کننده باشد از باقی‌مانده منابع برای ارسال اطلاعات سیستم ثانویه استفاده می‌شود.

شکل ۴-۵ نرخ ثانویه روی استراق سمع کننده‌های مختلف

۲۰-۱ نتیجه گیری

نتایج شبیه سازی حاکی بر این است که ما توانستیم سیستم مدلی طراحی کنیم که کاربران ثانویه به کاربر اولیه برای امنیت اطلاعات مورد نیاز کمک می‌کند. در بازه اول کاربر ثانویه نقش رله DF را برای ارسال اطلاعات کاربر اولیه به مقصد ایفا می‌کند. در بازه دوم کاربران ثانویه اجازه دارند از طیف باقی‌مانده برای ارسال اطلاعات خودش استفاده می‌کند.

۲۱-۱ پیشنهادات

پیشنهاداتی که می‌توان برای کسانی که می‌خواهند در این راستا گام بردارند در زیر بیان می‌شود.

✓ برداشت انرژی

در این پایان نامه منابع ما نامحدود در نظر گرفته شده بود و حال می‌توان منابع را محدود در نظر گرفت.

✓ استفاده از رله دو طرفه

ما در این پایان نامه از رله یک طرفه استفاده کردیم و می توان به این صورت در نظر گرفت که علاوه بر اینکه از منابع به رله ارسال می شود می توان از رله هم ارسال صورت گیرد که باعث بهبود امنیت نرخ اطلاعات می شود.

✓ استفاده از رله AF در سیستم مدل

کاربران ثانویه ای که برای کمک به ارسال اطلاعات شبکه اولیه انتخاب شده اند، اطلاعات دریافتی از شبکه اولیه را رمزگشایی و تقویت و مجددا رمزگذاری و تقویت کرده، و اطلاعات رمز شده را به سمت کاربر اولیه ارسال می کند.

AF	Amplify and Forward
AWGN	Additive White Guassian Noise
BER	Bit Error Rate
BLUE	Best Linear Unbiased Estimation
BPSK	Binary Phase Shift Keying
CF	Compress and Forward
CR	Cognitive Radio
CRLB	Cramer-Rao Lower Bound
CSI	Channel State Information
DF	Decode and Forward
DPC	Dirty Paper Coding
EF	Estimate and Forward
EGC	Equal Gain Combining
EPA	Equal Power Allocation
FCC	Federal Communications Commission
FDD	Frequency Division Duplex
IEEE	Institute of Electrical and Electronics Engineers
LMMSE	Linear Minimum Mean Square Error
LS	Least Squares estimation
MAC	Medium Access Control
MIMO	Multiple Input Multiple Output
MISO	Multiple Input Single Output
ML	Maximum Likelihood
MMSE	Minimum Mean Square Error
MRC	Maximal Ratio Combining
MSE	Mean Square Error
OFDM	Orthogonal Frequency Division Multiplexing
OPA	Optimum Power Allocation
OWRN	One-Way Relay Network
PDF	Probability Distribution Function
PU	Primary User
QoS	Quality of Service
RF	Radio Frequency
R	Relay
RMMSE	Relaxed Minimum Mean Square Error
SDMA	Space Division Multiple Access
SDR	Software Defined Radio
SIMO	Single Input Multiple Output

SINR	Signal to Interference plus Noise Ratio
SISO	Single Input Single Output
SLS	Scaled Least Squares estimation
SNR	Signal to Noise Ratio
SQP	Sequential Quadratic Programming methods
SU	Secondary User
TDD	Time Division Duplex
TWRN	Two-Way Relay Network
UHF	Ultra High Frequency
UWB	Ultra Wide Band
VHF	Very High Frequency
WRAN	Wireless Regional Area Network

- [١] A. Goldsmith, *Wireless communications*. Cambridge university press, 2005.
- [٢] D. Tse and P. Viswanath, *Fundamentals of wireless communication*. Cambridge university press, 2005.
- [٣] J. S. Gans, S. P. King, and J. Wright, “Wireless Communications: Handbook of Telecommunications Economics,” *Univ. Melb.*, vol. 2, 2007.
- [4] D. Zhu, J. Wang, A. L. Swindlehurst, and C. Zhao, “Downlink resource reuse for device-to-device communications underlying cellular networks,” *IEEE Signal Process. Lett.*, vol. 21, no. 5, pp. 531–534, 2014.
- [5] M. N. Tehrani, M. Uysal, and H. Yanikomeroglu, “Device-to-device communication in 5G cellular networks: challenges, solutions, and future directions,” *IEEE Commun. Mag.*, vol. 52, no. 5, pp. 86–92, 2014.
- [6] J. Qiao, X. S. Shen, J. W. Mark, Q. Shen, Y. He, and L. Lei, “Enabling device-to-device communications in millimeter-wave 5G cellular networks,” *IEEE Commun. Mag.*, vol. 53, no. 1, pp. 209–215, 2015.
- [7] K. Doppler, M. Rinne, C. Wijting, C. B. Ribeiro, and K. Hugl, “Device-to-device communication as an underlay to LTE-advanced networks,” *IEEE Commun. Mag.*, vol. 47, no. 12, 2009.
- [8] D. Feng, L. Lu, Y. Yuan-Wu, G. Y. Li, G. Feng, and S. Li, “Device-to-device communications underlying cellular networks,” *IEEE Trans. Commun.*, vol. 61, no. 8, pp. 3541–3551, 2013.
- [9] M. Chiang, P. Hande, T. Lan, and C. W. Tan, “Power control in wireless cellular networks,” *Found. Trends® Netw.*, vol. 2, no. 4, pp. 381–533, 2008.
- [10] Y. Sun, W. Trappe, and K. J. R. Liu, *Network-aware security for group communications*. Springer, 2008.
- [11] Y. Pei, Y.-C. Liang, K. C. Teh, and K. H. Li, “Secure communication in multiantenna cognitive radio networks with imperfect channel state information,” *IEEE Trans. Signal Process.*, vol. 59, no. 4, pp. 1683–1693, 2011.
- [12] S. Haykin, “Cognitive radio: brain-empowered wireless communications,” *IEEE J. Sel. areas Commun.*, vol. 23, no. 2, pp. 201–220, 2005.
- [13] J. Mitola, “Cognitive radio for flexible mobile multimedia communications,” in *Mobile Multimedia Communications, 1999.(MoMuC’99) 1999 IEEE International Workshop on*, 1999, pp. 3–10.
- [14] I. F. Akyildiz, W.-Y. Lee, M. C. Vuran, and S. Mohanty, “NeXt generation/dynamic spectrum access/cognitive radio wireless networks: A survey,” *Comput. networks*, vol. 50, no. 13, pp. 2127–2159, 2006.
- [15] J. M. Peha, “Sharing spectrum through spectrum policy reform and cognitive radio,” *Proc. IEEE*, vol. 97, no. 4, pp. 708–719, 2009.
- [16] A. D. Wyner, “The Wire- Tap Channel,” *Bell Labs Tech. J.*, vol. 54, no. 8, pp. 1355–1387, 1975.
- [17] S. Leung-Yan-Cheong and M. Hellman, “The Gaussian wire-tap channel,” *IEEE Trans. Inf. theory*, vol. 24, no. 4, pp. 451–456, 1978.
- [18] F. Oggier and B. Hassibi, “The secrecy capacity of the MIMO wiretap channel,” *IEEE Trans. Inf. Theory*, vol. 57, no. 8, pp. 4961–4972, 2011.

- [19] L. Dong, Z. Han, A. P. Petropulu, and H. V. Poor, "Improving wireless physical layer security via cooperating relays," *IEEE Trans. Signal Process.*, vol. 58, no. 3, pp. 1875–1888, 2010.
- [20] L. Lai and H. El Gamal, "The relay–eavesdropper channel: Cooperation for secrecy," *IEEE Trans. Inf. Theory*, vol. 54, no. 9, pp. 4005–4019, 2008.
- [21] J. Li, A. P. Petropulu, and S. Weber, "On cooperative relaying schemes for wireless physical layer security," *IEEE Trans. Signal Process.*, vol. 59, no. 10, pp. 4985–4997, 2011.
- [22] D. W. K. Ng, E. S. Lo, and R. Schober, "Secure resource allocation and scheduling for OFDMA decode-and-forward relay networks," *IEEE Trans. Wirel. Commun.*, vol. 10, no. 10, pp. 3528–3540, 2011.
- [23] C. Jeong and I.-M. Kim, "Optimal power allocation for secure multicarrier relay systems," *IEEE Trans. Signal Process.*, vol. 59, no. 11, pp. 5428–5442, 2011.
- [24] J. S. Oberoi, U. Pareek, M. Naeem, and D. C. Lee, "EDA-based joint power, subcarrier allocation and relay assignment scheme for multiuser relaying in OFDMA-based cognitive radio systems," in *Signal Processing and Communication Systems (ICSPCS), 2011 5th International Conference on*, 2011, pp. 1–7.
- [25] M. Shaat and F. Bader, "Asymptotically optimal resource allocation in OFDM-based cognitive networks with multiple relays," *IEEE Trans. Wirel. Commun.*, vol. 11, no. 3, pp. 892–897, 2012.
- [26] J. Guo, S. Gu, X. Wang, H. Yu, and M. Guizani, "Subchannel and power allocation in OFDMA-based cognitive radio networks," in *Communications (ICC), 2010 IEEE International Conference on*, 2010, pp. 1–5.
- [27] O. Simeone, I. Stanojev, S. Savazzi, Y. Bar-Ness, U. Spagnolini, and R. Pickholtz, "Spectrum leasing to cooperating secondary ad hoc networks," *IEEE J. Sel. Areas Commun.*, vol. 26, no. 1, 2008.
- [28] T. Elkourdi and O. Simeone, "Spectrum leasing via cooperation with multiple primary users," *IEEE Trans. Veh. Technol.*, vol. 61, no. 2, pp. 820–825, 2012.
- [29] M. S. Islam, G. R. Barai, and A. Mahmood, "Performance analysis of different modulation schemes using OFDM techniques in Rayleigh fading channel," *Int. J. Fundam. Phys. Sci.*, vol. 1, no. 1, pp. 22–27, 2011.
- [30] W. D. Lu, Y. Gong, S. H. Ting, X. L. Wu, and N. T. Zhang, "Cooperative OFDM relaying for opportunistic spectrum sharing: Protocol design and resource allocation," *IEEE Trans. Wirel. Commun.*, vol. 11, no. 6, pp. 2126–2135, 2012.
- [31] F. He, Y. Sun, X. Chen, L. Xiao, and S. Zhou, "Optimal power allocation for two-way decode-and-forward OFDM relay networks," in *Communications (ICC), 2012 IEEE International Conference on*, 2012, pp. 4463–4467.
- [32] L. Li, X. Zhou, H. Xu, G. Y. Li, D. Wang, and A. Soong, "Simplified relay selection and power allocation in cooperative cognitive radio systems," *IEEE Trans. Wirel. Commun.*, vol. 10, no. 1, pp. 33–36, 2011.
- [33] Y.-C. Liang, K.-C. Chen, G. Y. Li, and P. Mahonen, "Cognitive radio networking and communications: An overview," *IEEE Trans. Veh. Technol.*, vol. 60, no. 7, pp. 3386–3407, 2011.
- [34] A. Alsharoa, F. Bader, and M.-S. Alouini, "Relay selection and resource allocation for two-way DF-AF cognitive radio networks," *IEEE Wirel. Commun. Lett.*, vol. 2, no. 4, pp. 427–430, 2013.
- [35] Y. Li, M. Peng, W. Wang, and X. Zhang, "Optimal power allocation for OFDM-based two-way relaying in cognitive radio networks," in *Wireless Communications*

- and Networking Conference (WCNC), 2013 IEEE*, 2013, pp. 528–532.
- [36] D. Yang, L. Xiao, J. Xu, and W. Li, “Joint power control and relay selection scheme for cognitive two-way relay networks,” *J. Syst. Eng. Electron.*, vol. 24, no. 4, pp. 571–578, 2013.
 - [37] C. Zhai and W. Zhang, “Adaptive spectrum leasing with secondary user scheduling in cognitive radio networks,” *IEEE Trans. Wirel. Commun.*, vol. 12, no. 7, pp. 3388–3398, 2013.
 - [38] S. M. M. Toroujeni, S. M.-S. Sadough, and S. A. Ghorashi, “Spectrum leasing for OFDM-based cognitive radio networks,” *IEEE Trans. Veh. Technol.*, vol. 62, no. 5, pp. 2131–2139, 2013.
 - [39] T. Jing *et al.*, “Cooperative relay selection in cognitive radio networks,” *IEEE Trans. Veh. Technol.*, vol. 64, no. 5, pp. 1872–1881, 2015.
 - [40] J. Ma, G. Zhao, and Y. Li, “Soft combination and detection for cooperative spectrum sensing in cognitive radio networks,” *IEEE Trans. Wirel. Commun.*, vol. 7, no. 11, pp. 4502–4507, 2008.
 - [41] Z. Quan, S. Cui, and A. H. Sayed, “Optimal linear cooperation for spectrum sensing in cognitive radio networks,” *IEEE J. Sel. Top. Signal Process.*, vol. 2, no. 1, pp. 28–40, 2008.
 - [42] Y. Pei, Y.-C. Liang, L. Zhang, K. C. Teh, and K. H. Li, “Secure communication over MISO cognitive radio channels,” *IEEE Trans. Wirel. Commun.*, vol. 9, no. 4, 2010.
 - [43] B. Wang and K. J. R. Liu, “Advances in cognitive radio networks: A survey,” *IEEE J. Sel. Top. Signal Process.*, vol. 5, no. 1, pp. 5–23, 2011.
 - [44] I. F. Akyildiz, W.-Y. Lee, and K. R. Chowdhury, “CRAHNS: Cognitive radio ad hoc networks,” *AD hoc networks*, vol. 7, no. 5, pp. 810–836, 2009.
 - [45] A. Goldsmith, S. A. Jafar, I. Maric, and S. Srinivasa, “Breaking spectrum gridlock with cognitive radios: An information theoretic perspective,” *Proc. IEEE*, vol. 97, no. 5, pp. 894–914, 2009.
 - [46] Q. Zhao and B. M. Sadler, “A survey of dynamic spectrum access,” *IEEE Signal Process. Mag.*, vol. 24, no. 3, pp. 79–89, 2007.
 - [47] X. Wang, M. Tao, J. Mo, and Y. Xu, “Power and subcarrier allocation for physical-layer security in OFDMA-based broadband wireless networks,” *IEEE Trans. Inf. Forensics Secur.*, vol. 6, no. 3, pp. 693–702, 2011.
 - [48] Y. Liang, A. Somekh-Baruch, H. V. Poor, S. Shamai, and S. Verdú, “Capacity of cognitive interference channels with and without secrecy,” *IEEE Trans. Inf. Theory*, vol. 55, no. 2, pp. 604–619, 2009.
 - [49] Y. Liang, H. V. Poor, and S. Shamai, “Secure communication over fading channels,” *IEEE Trans. Inf. Theory*, vol. 54, no. 6, pp. 2470–2492, 2008.
 - [50] T. Cover and A. E. L. Gamal, “Capacity theorems for the relay channel,” *IEEE Trans. Inf. theory*, vol. 25, no. 5, pp. 572–584, 1979.
 - [51] S. Pietrzyk, *OFDMA for Broadband Wireless Access (Artech House Mobile Communications)*. Artech House, Inc., 2006.
 - [52] Z.-Q. Luo and S. Zhang, “Dynamic spectrum management: Complexity and duality,” *IEEE J. Sel. Top. Signal Process.*, vol. 2, no. 1, pp. 57–73, 2008.
 - [53] D. P. Palomar and M. Chiang, “A tutorial on decomposition methods for network utility maximization,” *IEEE J. Sel. Areas Commun.*, vol. 24, no. 8, pp. 1439–1451, 2006.
 - [54] H. N. Vu and H.-Y. Kong, “Joint subcarrier matching and power allocation in OFDM two-way relay systems,” *J. Commun. Networks*, vol. 14, no. 3, pp. 257–

- 266, 2012.
- [55] W. Yu and R. Lui, “Dual methods for nonconvex spectrum optimization of multicarrier systems,” *IEEE Trans. Commun.*, vol. 54, no. 7, pp. 1310–1322, 2006.
 - [56] H. W. Kuhn, “The hungarian method for the assignment problem,” in *50 Years of Integer Programming 1958-2008*, Springer, 2010, pp. 29–47.
 - [57] S. Boyd and L. Vandenberghe, *Convex optimization*. Cambridge university press, 2004.
 - [58] I. F. Akyildiz, B. F. Lo, and R. Balakrishnan, “Cooperative spectrum sensing in cognitive radio networks: A survey,” *Phys. Commun.*, vol. 4, no. 1, pp. 40–62, 2011.
 - [59] A. Ghasemi and E. S. Sousa, “Collaborative spectrum sensing for opportunistic access in fading environments,” in *New Frontiers in Dynamic Spectrum Access Networks, 2005. DySPAN 2005. 2005 First IEEE International Symposium on*, 2005, pp. 131–136.
 - [60] J. Shen, T. Jiang, S. Liu, and Z. Zhang, “Maximum channel throughput via cooperative spectrum sensing in cognitive radio networks,” *IEEE Trans. Wirel. Commun.*, vol. 8, no. 10, 2009.
 - [61] M. J. Saber and S. M. Sajad Sadough, “Optimisation of cooperative spectrum sensing for cognitive radio networks in the presence of smart primary user emulation attack,” *Trans. Emerg. Telecommun. Technol.*, 2014.

Abstract:

Cognitive radio is an approach in order to enhance efficiency of using spectrum. The basis of this approach is to divide the spectrum between primary and secondary users. The primary users are allowed to use the intended spectrum and can access to it any time. The secondary users access to the spectrum dynamically and opportunistic, provided to not interfere unbearably with primary users. In the present thesis we examined the spectrum leasing in cognitive radio grate based on OFDMA (Orthogonal Frequency Division Multiplexing Access) for keeping secret forwarding information of the primary grate. In this grate, the secondary users serve as decode and forward relay stations and help the primary grate in forwarding information. In this grate, it is assumed that the band width divides into n sub-carrier. The primary grate is an OFDM and the primary users can simultaneously use more and one sub-carrier, while the secondary users can only forward information on a single sub-carrier. Moreover, there are some users in the intended grate who attempt to eavesdrop the forwarded information. In that grate, forwarding information is made as frame to frame, in which each frame includes two periods. In the first period the primary base station forwards information, while secondary users listen to primary base station. In the second period, secondary users who have selected to help forwarding information of primary grate, encode received information from primary grate, re-decoding them, and forward the decoded information to the primary user. Other secondary users, if there are, forward their information to the secondary base station in the second period. It can assume various scenarios for eavesdropper, like that the eavesdropper eavesdrops forwarded information from primary base station in the first period, or it eavesdrops forwarded information form secondary users in second period.

The purpose of this study was to assign suggested sources, select proper secondary users to help forwarding information of primary grate, assign sub-carriers to secondary users, assign power of primary base station and secondary users, such that guaranteed the secrecy of forwarding information of primary grate and maximize the secrecy rate of secondary grate information forward. We used dual Lagrange and sub-gradient methods for solving problem.

Keywords:

Cognitive radio, cooperative communications, dual Lagrange, secrecy, spectrum leasing

Shahrood University of Technology

Faculty of Electrical and Robatic Engineering

M.Sc. Thesis in Digital Electronic Systems Engineering

**A Cooperative Spectrum Leasing Scheme with Guaranteed Secrecy
Rate for Primary Link**

Shokufeh Vatanpour Azghandi

Supervisors:

Dr. M. Javan

Date: February 2017